

De saporibus

granatis. Et inter hos liquores / quidā sunt
compositi / et quidam simplices. nam cōpositi
dicuntur qui conficiuntur ex diversis qui pa-
riter cōmūscētur. Simplices vero sunt qui ita
permanēt sine cōmūxione aliqua put a suis
substantijs p̄imitus p̄ducūtur. Nullus tñ li-
quor est simpliciter absolute preter solā aquā
que simpliciter dicitur put in elementari p̄ma-
net puritate. alij autē liquores oēs / sicut et būo-
res ex quatuor elementis constitūtur. Simples
etia dicuntur qui cū alijs non cōmūscēntur.
Simplices etia dicuntur in quibus simplices
elementorū qualitates ex prima opositiōe do-
minantur / et que a terrestri feculentia naturali-
ter vel accidentaliter plus colantur. Secundū
autē varias cōmūxiones liquorū / et qualitatū
elementariū predominantū completiones et
varios sortiūtūr odores pariter et sapores. nā
illi liquores in quibus predominat calidū
cū humido sunt dulciores. in quibus autē ca-
lidū cū sicco sunt acutiores. in quibus vero p̄
existit frigidū cū sicco sunt acerosiores et stipti-
ciores. sed in quibus frigidū cū humido sunt
gustui insipidiores. vt patet in p̄fumaria / et bu-
iūsmodi. Quidā autē liquores de quibus daz
arboribus incisis corticibus per attractionēz
caloris solaris spontē egrediuntur. vt balsa-
mus et terebintina et lacrimus qui calore pri-
mūdatur / et in mirre subā iduratur. Quidā
vero de fructibus arborū per expressionē collī-
guntur. vt vinū / oleū / sicera / et huiusmodi. qdā
per adustiōe ignis liquidiores partes quoū
dā lignorū in extremitatib̄ eduentes magno
artificio acquirūtur. vt colophonias / p̄fumaria
/ oleū iūniperi / et similia. Quidā autē ex her-
bari succis exprimunt. vt opū / aloe / et bmoi.
qui postea calore ignis vel solis desiccant. et
quidā errore celi extrema florū profundēt / et sic
circa eorū superficiem inuiscātes apū ministerio
cōponuntur. vt mel. quidā ex venis terre hauri-
untur. vt aqua salinatua / vitrofa / allumino-
sa / et bmoi. et quibus arte vel natura fit sal vi-
trū alumēn / et bmoi. De his oībus liquorū dif-
ferētijs p̄prietatibus et causis sufficienter di-
ctū ē supra in li. xvij. de herbis et arborebus et
earū succis. et li. xv. de venis terre. et li. xvij. de pas-
sionibus aeris. vbi tangit de natura manne et
mellis que dicuntur de aere generari. De melle
tñ aliqua sūt hic dicēda / et de lacte / et sero / bu-
tyro / que de aīaliū beribus emunguntur / de
quibus superius est omissum.

MEt vt dicit Iſi. li. xx. dī a mellisse
grece. i. apibus latie. Sic enī gre-
ci apes vacāt. nā apū solertia in i-

randō nature artificio parūt mella / que p̄mit
de rōre aeris sūt creata / et in arūdinū folijs ad
muēta. Unde et virgilius. Protinus aerei
mellis celestia dona. vnde adhuc i india et in
arabia inueniūtur i similitudinē salis i ramis
et folijs depēdētia. ut dicit idē. Est autē mel
naturalē dulce sardū tñ ē amar̄ absiutibj cā
cuius copia illius regiōis apecule nutreuntur
Dicunt autē medici qui de rey tractāt naturis /
precipue galie. q̄ mel pueris et iuuenib̄ et p̄-
fectis viris in quibus habūdat calor / cibus ē
inutilis et nocivus. Genibus autē qui p̄ua vi-
ta laborat et frigore dicit cū vino veteri et alijs
calidis cōuenire (hucusq̄ Iſi. lib. xx. c. i.) Est
itaq̄ mel liquorū dulcissimus a materia puni-
simā arte medicinali generatus / cui tamē ex
calore apis mellis substantiam cōponentis /
et ex admixtiōe alicuius calidi se cū mellis sub-
stantia admiscentis acumen cum dulcedine ē
admixtum. vnde et mellis dulcedo ceteris est
magis calida / sed minus būida. vt dicit ysa .
mel ergo cum sit habens multum calorū et ac-
reitatis et minus terrestreitatis et aqueitatis p̄
pter siccitatem tam terre q̄ ignis multum ēba-
bens siccitatis et acuminis et minus frigidita-
tis et humoris. et ideo iudicatur mel calidū et
siccum in fine secundi gradus. tamē q̄ subā
eius est vicina temperamento et mediocritati
multum est mundificatiuum / lauantiuū et sub-
tiliatiuū et sicco calore grossorū humorū i corpe
incisiū. et humorū putridorū expulsiū. q̄. n.
mel ē calidū / acuminis est ppinqū. et ideo in-
testinorū est pungitiū / et ad feces expellēdas
cōmotiū. Itē talis dulcedo sicut mellis mul-
tu est habens acuminis et calorū / non tantū
opilaus meatū splenis et epatis / sicut illa in
quibus pura dulcedo inuenit. vt. d. ysa. c.
8 quatuor differentijs dulcedinis et saporis.
Est itaq̄ mel ratione equalitatis et tempera-
menti multum nature conueniens et amicu-
sui ad membra multum assimilatiuum. perdi-
torum restauratiuum. debilium membrorum
cōfortatiū. sua grossicie noctiōrum fluxuum
interceptiū / et latitudinē pororū restrictiū
nature bene temperate custoditiū. et humo-
rum paratorum ad fluxum numiū cōhibiti-
ū. Nibilominus tamē est mel nocuorū būo-
rum latatiū. nam contrarias habet qualita-
tes in effectu. et hoc secundum diuersas mate-
rie dispositiones in quas agit. nam nimis la-
rat / reprimit / et constipat / nimis durat / diui-
dit / et relaxat (vt. d. ysaac) Est autē mel cōserua-
tiū. mundificatiū amaritudinis tempe-
ratiū. et iō ponit in medicinis ad p̄seruādu-

Liber XIX

7 ad mundificandum 7 ad amaritudinez specierum temperandum. ut dicitur in antido. ni colas. tamen mel crudum non multum bene dispumatum valde est. ventosum 7 inflatum/nugitus in ventre generativum. in malos humores faciliter conuersuum. splenis 7 epatis viscositate sua opilatiuum. colere inflammatum. 7 febris diurne inductuum. ypoicum dñorū extensiuū. yliacis 7 colericis nocium. Et igitur ut dicit constā. 7 ysa. in dieta. diversas habet actiones/qr quibusdaz salubre est 7 sanitatis custoditium. quibusdam vero stipticum est 7 morboz generativum/ 7 est veneni occultatiuum/qd quanto magis est nūtritato magis ē calidū 7 acutū 7 humor magis incisiuum/penetratiuum/ 7 colatiuum. quanto vero magis est albū minus est calidum 7 acutum: 7 tanto melius/quanto dulcior purius 7 odo rabilius innenitur.

Fauus a fauendo est dictus. nā fauus dicitur mel mixtu cū cera. Intra enim cellulas de cera miro artificio cōpositas apes mel colligunt 7 eius liquoris substantiam intus fouent 7 sic dicitur fauus quasi fouus sive fouens/ eo qd mel foveat 7 contineat intra se. vel fauus a fauore ē dictus. nā valde fauorabilis gustui est 7 delectabilis ad edendū. vnde scđm Iſi. li. xx. fauus a fagin grece dicitur quia magis comeditur qd bibitur. fagere enim grece īdest comedere latine. quidam tamen vocant fauū mel a cera eliquātū 7 optime depuratū/ i quo summā dulcedinē gustus experitur. fauus mellis petit 7 requirit maxime animal quod ab amore melis melota dicitur vnde a melle melus vel mela est dictus (ut dicit. b.) Similiter v̄sus sup omnia mel diligit. fauos enim extrahere intēdens nō sine sui discrimine arbores altas scādit. Aliquotiens autē inter fauos (ut dicit aristote. libro viii. f.) in p̄fundo aluearis generantur quidam vermes parui/ sicut sunt aranee 7 quando crescunt faciunt texturā circa fauos 7 dominātur super totū aluear. 7 ideo putre scit mel 7c Itē ibidē bonū ē mel qd extrahitur de noua cera. nā mel qd diu manet in cera antiqua si rubet. 7 corruptio illius mellis est si cut corruptio vini in vitribus/ ppter hoc debet extrabi 7 est mel bonū quando simile ē au ro. ut dicit idem. Itē dicit idē qd apes sedent super aluearia 7 suggunt qd est supfluū in fauus. 7 dicitur qd si non facerent hoc corrumperetur illud quod ē in fauis/ 7 generaretur aranea/ 7 sedent super fauos 7 sollicite custodiunt

ne illa aranea innalecat/ 7 si inuenient eaz fit eius cibus. aliter autem omnes morerentur.

Mellum est potio vel poculum ex aqua vel vino 7 melle commixta quod greci mellicratum vocant. si aut ex ydromel quod ex melle 7 succo macianorum est mixtum. sicut 7 rodomele dicitur eo qd succo rose mel miscetur.

Melod vel medus/ quasi menis dicatur. 7 est potus ex mello 7 aqua optime confectus 7 decoctus qui si crudus fuerit 7 mel minus bene despuma tum inflationē generat in ventre 7 nugitus ac durissimas torsiones. 7 quia de facili resolutur in fumos caput petit/ 7 diversas ei ingerit passiones. benevero decoctus 7 desecatus gustum delectat/ vocem danificat. arterias guttulas 7 cauales pulmonis mundificat. corletificat. corpus nutrit 7 impinguat. epaticis tanē 7 spleneticis 7 calculosis minus ppetit. quia meatus stringit 7 opilat. quandoq; enim mirto 7 alijs herbis aromaticis conditūr ut sanisor reddatur 7 odoratio/ 7 diuturnius custodiatur.

Maretum ex vino 7 melle 7 speciebus aromaticis est confectum. nā species aromaticae ī subtilissimum puluerem cōteruntur/ 7 in sacculo lineo 7 mūndo cum melle 7 zucchara reponuntur. vino autem optimo species perfunduntur 7 reperfunduntur/ quēadmodum fit luxuria. 7 tā diu renouatur perfusio donec virtus speciem vi, no incorporetur/ 7 optime clarificetur. vnde a vino contrahit fortitudinem 7 acumen. a speciebus autem retinet aromaticitatem 7 odore sed a melle dulcedinem mutat 7 saporem

Pigmentūz ut dicit. b. quasi pilis mentum quod scilicet in pila ē cōtusum. nāz in pila species aromatice aguntur/ ex quibus arte pigmentaria quedam delicata pocula electa conficiuntur. vnde 7 pigmentarij dicuntur qui species vendunt/ conterunt/ 7 conficiunt/ 7 componunt.

Mimed dicitur acidū meleo qd ex acetō 7 melle eius materia conficiatur. nam primo acetum cū herbis necessarijs/ 7 radiebus diuentis diu de coquuntur/ 7 colato acetō mel purum 7 optime defecatum additur 7 ad lentoz ignem ylloz ad

De liquoribus

spissitudinem iterum decoquuntur et bullitur ac depuratur cum albumine ouii cum aceto diste paratur et in optimelle paruz decocto/ nam omnes immundicias mellis et herbarum ad se attrahit albumen ouii. et supermatando usq; ad orientem mellis superficiem secum ducit quas immundicias cum penna pigmentarius seu medicus caute remouet et deponit/ et fit oxymel et in paxide muda reponitur. datur autem cum aqua calida ad materie compactae digestionez/ molificationem/ divisionem/ mundificationem/ pororum apertioem/ et opilationum dissolutionem/ posset enim medicina de facili induere periculum. si non preparetur ad facilem reductionem et cum oxymelle non precederet digestionem cum simili arte et ad proximales usus de aqua et zuchara cum diversis speciebus fit syropus/ nunc violaceus et lacatinus/ nunc roscis constipatus/ nunc simpliciter/ nunc compotus.

Cera est fex mellis intra cuius substantiam liquor melleus ab apibus est collectus. corruptitur autem ipsum mel (ut dicit aristoteles libro viii.) quando nimis diu cum cere fratribus admiscetur. et ideo qui vult mel in sua puritate reservare debet ipsum tempestue a cere substantia separare. Habet autem hoc cera proprium quod inter omnium liquorum feces supererat/ et cum calefacient ad fundum non descendit sed potius quod renis superficiem sursum tendit/ et hoc faciunt partes igne et aere que in eius substantia dominantur. unde cera in aqua calida resoluta deorsum aquam premit et per eius superficiem se diffundit. nam multum habet aeris levitatis ratione cuius sic ascensit. cera autem quanto est recentior/ tanto est odoratior/ dulcior/ et purior. et ad diversarum impressionum et figurarum susceptionem aptior/ et tam forme suscepit quam scripture impressio in eam est durabilior. et talis cera virginea appellatur. Est insuper cera multis usibus necessaria atque apta valerent in medicinis/ in confectionibus vanis et vnguentis. nam virtutem habet calefaciuntiam/ resolutiunam/ aperitiuam/ maturatiuam/ attractiunam/ evaporatiuam/ et consumptiuz valet etiam ad luminis nutrimentum. et ideo cera seruit in deorum templis et aris/ in domini nostorum mensis. unde a cera vel a ceris dicuntur ceremonie. quia in templorum ceremoniis cerei offerebantur et adhuc offeruntur. ut dicit h. unde qui seruunt de candelis cereis; in ecclesia dicuntur ceroferarij. sicut qui servant in

regum et pontificum aulis primicem nominantur. ut dicit idem. Sigillis etiam cereis littere remuniuntur/ et signantur ac si secreta occuluntur. privilegia confirmantur. tabule cera simplici vel colorata replentur et ornantur/ in quibus variarum litterarum characteres stili officio vel inscribuntur/ vel etiam complanantur. panni quoque lineis ad usum varios incerantur. libros enim immolitos tuos reddit ne aqua vel pluvia perfundantur. nam cera quamdam habetunctuositatem qua humida fugat et per pannorum poros stibadium penetrare interius non permittit. in calore liquefacit et deficit/ frigore vero indurescit. humidis et humefactis cedit/ siccis vero et asperis indebet. et ideo humectantur sigilla ne ad bereat cera illorum litteris et figuris.

Cera per derivationem a cera/ a qua formatur est nominatus ut dicit Isidorus libro. xx. de quo quodam ait sic. hic cera nocturnos prestabo certe ignes. Subducta luce altera tibi luxum ut dicit idem. nam ad hoc est usus cereorum/ ut ex eorum lumine ea que sunt in tenebris appareant et lucescant. In cereo autem tria attenduntur scilicet materia/ usus/ dispositio/ sive forma. materia vero triplices est. nam pro materia habet lichenum sive ligmen. ut dicit Isidorus ipsam ceram atque ignem. ligmen qui et lichmus dicitur filum est stipeum et totius cerei substratum. cera que circumvolvit est luminis nutrimentum. ignis qui superponitur sive superaccendit utiusque est finis complementum. nam agens in ligmen mediantem cera convertit utiusque in suam similitudinem. unde et in dispari natura mirabilem inter se habent aptissimam unionem. forma et dispositio eius piramidalis a lato incipiens et circuferentialiter agens. usus eius est ut illuminationis gratia candelabro affigatur vel cumentorium vel ceroferarium manibus ante dominos deferatur.

Lacet liquor dulcis et candidus in mamillis per actionem caloris ex sanguine generatus. vel (ut dicit aristoteles libro. xviii.) lac est sanguis decoctus digestus non corruptus. quando enim fetus per magnitudinem poterit nutriti per umbilicum prope ei laca natura ex sanguine melito impulso

Liber XIX

ad māmillas vbi digent̄ t̄ decoquunt̄ / t̄ ex alī
bediue glandulaꝝ māmillarꝝ in cādoris spe
ciem transformatur (vt dicit constan.li.xix) ea
dē enim est natura menstrui sanguinis atq; la
ctis. t̄ ideo natura creat lac propter cibūz nati
a quo cibatur extra. non tamē deb̄ esse lac an
te tempus partus nec post multū nisi accidat
contra naturā. in illo enim tēpore cōpletur la
ctis digestio in aīalibus que habent tempus
vnicū stamtū ad paucitū. sed in mulieribus
diuersatur / t̄ ppter hoc deb̄ esse bonū lacne
cessario post fermenses. t̄ ē lac dulce quādo ē
bene digestū. t̄ hoc fuit necessariū ppter cibū
aīalis qui est dulcis. cibus enī omniū aīaliū
nō ē nisi dulce t̄ valde digestū (vt dicit idem
ibidē li. xvii). f. Itē dicit aristo.li.vi.f. aīalia
ouantia nō habent lac neq; māmillas / in oī
lacte est aquositas tenuis t̄ pars grossa que ca
seus dī. t̄ quāto lac est spissius / tanto caseus
t̄ lac animatiū caretiū dētibus super? magis
coagulatur. lac vero aīalis habētis dentes in
vtraq; mandibula nō. neq; eius sepum / t̄ lac
huiusmodi aīalis ē dulce t̄ tenuē vt lac came
li t̄ eque t̄ post asine. Itē idē ibidē. in quibus
dā regiōibus nō expectatur caprū impregna
tio sed acipit̄ vrina t̄ cū ea cōficitur māmili
la / t̄ exhibit p̄tio sanguis. deinde quasi sanies
t̄ post lac bonū nō peius lacte ipregnataruz
t̄ nullū lac est in māmillis mariū / generaliter
quāvis aliquādo accidere videat aliter. que
dā aut̄ herbe habent humorē lacteū vt titinal
lus / t̄ quedā arbores vt ficus / cuius lacte vt
ibi dicit aristo. lac aīaliū coagulatiū ē. t̄ lac ca
vū spissius ē omniū aīaliū preter lepozez t̄
porcoꝝ. Est aut̄ maxime spissū i partu. sed p̄
subtiliatur vt dicit aristo.lib.vi.in fine. vacca
ante partū nō habet lac sed post habet bonūz
t̄ cū p̄tio coagulatur fit quasi lapis / t̄ hoc ac
cidit quādo cū aqua cōmiseretur. vt dicit idem
ibidē. Itē idē li.x. quādo puer nutriat̄ lacte cali
do dentes eius citius oriuntur. post partū autē
t̄ mūdificationē lac mulieris multiplicatur t̄
quedā mulieres habent solū lac in cono mā
millarꝝ. t̄ quedā in alijs partibus ipsaꝝ. t̄ qū
lac nō bene digeritur coagulatur t̄ māmille in
durescunt qm̄ tota māmilla est valde mollis t̄
si superuenit aliquis pilus accidit magna in
firmitas / t̄ dicitur pilosa / t̄ nō cessabit dolor
quousq; exeat pilus cū lacē / aut quousq; pu
trefiat t̄ creat. t̄ dū lacexit nō inuenitur gene
raliter menstruū. Quedā vero lactantes men
struat cū fuerit eaꝝ lac būnidus sanguis. t̄ qū
pueri lactat̄ sanguie grossō t̄ multō / accidit
eis spasmus / t̄ si fuerit lactans fertilis / t̄ nūc

hoc et multitudiō lactis. t̄ mulier nigra nutriti
lius t̄ melius habet lac q̄ alba. vt dicit idem.
Cōsimiles p̄prietates lactis t̄ multas alias
recitat (ysa. in dieta) vbi sic dicitur. lac inquit
generaliter diuidit̄ simpliciter. aut. n. ē dul
ce extens nouiter a māmillis / aut ē acidū sive
ace iā diu mulsum / aut ē inter vnuq; medio /
cre. dulce aut̄ ē magis sapidū. q̄r vicinum san
guini t̄ amicū in ipsū de facili conuersiuꝝ. t̄
ideo laudabile est ipsius nutrimentū. Est an
tē cōpositū ex tribus substantiis in virtute t̄ a
ctiōe varijs t̄ diversis. vna subtiliatiua t̄ mū
dificatiua altera vero grossa t̄ opilatiua. ter
tia est mollificatiua. nā subā aquosa t̄ serosa
acuta est t̄ subtiliatiua. grossa est caseosa que
frigida est t̄ grossa t̄ ideo opilatiua. butyrosa
vero est vnciuſa t̄ mollificatiua vnde lac cui
sit sua substantia aquosa t̄ acuta est grossorū
humorū incisiū / t̄ subtiliatiū. viscerū lau
tū. intestinoꝝ mōdificatiū. ventris solutiū.
t̄ fecis de facili expulsiū. corruptoꝝ humorū
interius in corpore t̄ exterius absterstiū. ve
narum penetratiū. opilationis splenis t̄
epatis aperitiū. t̄ maxime si fuerit et anima
libus calide cōplexionis. vt ex camelis. t̄ tale
lac est ydropicoy funariū (vt dicit idē t̄ seq
tur) lac itaq; laudabile est t̄ in suis tribus sub
stantiis temperatiū. sua aquositate est mēbro
rū mūdificatiū. sua butyrositate est venenis
repugnantium t̄ membrorum humectatiū
sua caseitate cibariorum ab orificio stomaci
ad fundū depressoꝝ. Est t̄ alia lactis laus
quia si temperate t̄ oportuno tempore min
dato prius corpore accipiantur / corporis ē lau
dabiliter nutritiū t̄ substātie sanguinis as
similatiū. Si autē a corpore non mundato
vel tempore non cōgruo accipiantur in malos
humores quos inuenit est conuersiuꝝ t̄ ipo
rum augmentatiū in fumos calidos resol
uitur. t̄ sic erit doloris capit̄ causatiū t̄ si
febris materiam inuenierit erit caloris febri
lis inflammatiū. vel si calorem naturalem
inuenierit debilem de facili acescit / t̄ fit in sto
macho acetosum. nam quando est humor ni
mius t̄ parvus calor acetosus vel putredo
fleumatis generatur. t̄ ideo lac non est frequē
ter sumendum nisi corpore existente tempera
to t̄ stomacho inanito. nam si corpus a putri
dis humoribus t̄ colericis fuerit vacuū t̄ de
puratum si lac bene digestum fuerit multum
t̄ bonum prebebit corpori nutrimentum. lau
dabilem generabit sanguinem. carnem aug
mentabit. humectabit corpus t̄ exterius i sup
ficie faciet tenerum atq; pulchrum. vt d. idē

De liquoribus

Item dicit idem natus. lac inquit bibentes se / iunos esse conuenit / et calidum esse quando ueribus est vicinum. nec est aliquid comedendum quo usque lactis substantia digeratur. oportet etiam ut labor et motus nimius caueatur / quousque descendens ad decoctionis locum digeratur qd ex inordinato motu et calore nimio subito generato eius uictuositas in fumum nocium re soluetur et grossiori parte remanente indigesta multiplex corruptio generaretur ut dicit idem. Electum autem lac ut dicit ibidem. debet habere quatuor qualitates / colorē / odorē / liquorem et saporem. Colorē albissimum clāp a citrini / tate et rubore et liuiditate matie alienū. Odorē regatum ab horrore et a grauiditate remotū. Liquorem inter subtilem et grossum medium cuius mediocritatis signum est si gutta sup unguentum posita remanet continua et non liquefacit cuius guttule forma inferius est lata et superius est acuta. Saporē habet acceptabilem qd nec amaritudine nec sal sedine nec acidie est ad mixtum. Inter omnes autem istas differentias lactis / feminum magis creditur esse tēperatū. qd omne lac naturam et complexionem animalis cuius est naturaliter imitatur. et ideo quia humana complexio maxime est tēperatū. propter quod maxime est nutritiū humectatiū et asperitatis angulorum oculi potissime mitigatum. et quicquid de bonitate lactis supra dictum est totum concinit in hoc lacte.

Lac camelini et animalis calida complexione ceteris magis est calidum / et plus subtile et minime uictuosum / et minime nutritiū. diureticum et opilationū aperitū. et iō ydropicorum et opilatione est potissime iuuatiū. nam camelus natura est calidissime propter qd calor dominans sanguinis attrahit uictuositatē. et ideo sanguis remanet sine uictuositatē. Cum igitur lacni bil aliud sit qd sanguis secundo decoctus / sapor sanguinis camelii salsus est et acutus. et iō humor est incisius subtiliatus et grossicie attenuatus. Quere supra de camelo i tractu de animalibus.

Lac vaccinum lacti camelino est oppositum. nam vacca non habet tam calorū ut sanguinis attrahat uictuositatē. et ideo eius lac fit valde uictuosus et maxime nutritiū. plus. n. nutritiū lac vaccinū qd pecoriū / l3 pecoriū sit magis calidus qd vaccinū. cuius rō ē. vt. d. idem. qd cū vaccinū lac non tam habet calorū quam pecoriū

nam panis uictuositas sibi sufficit et illa tota remanet in lacte et exuperat caseitatem. et ideo magis nutrit / qd subā uictuositatis nutritiū est qd caseata. qd calidior et humidior et calor sanguinis vicinior et facilior in sanguinis intantione. et illa ut dicunt antiqui melius et citius nutrit que citius et facilis in sanguinē comunitatē (ut dī ibidē) lac tamē pingue melius nutrit qd ipsa pinguedo que calidior est / qd subā lacis habet aquositatē liquidā subtiliantem et interiora corporis penetrantem. sed sola pinguedo aereitate sua superenata / et propter humilitatis sue substantialis grossicie et coagulat et indurat. et ideo lac vaccinū sua aquositate ad interiora penetrat. sua uictuositate et calorē naturalem roborat. caseitatis sue paucitatem naturā multū non aggranat / sed potius adiuuat et sustentat. ut dicit idem. Alio igitur modo lacte est utendū ad nutriendū. qd tunc mībus eius substantijs pariter est utendū. Alio modo ad mundificandum et calorem mitigandum qd tunc serositatis liquamen est a butyrositate sequestrandū. Alio modo ad calefactandum et humectandum. Lacis etiam usus consideratur secundum subtilitatem et grossiciem et medicitatem. ut dicit idem. Subtilitas autem attingit in substantia et in actione. In substantia ut illud est melius quod complexioni humanae est vicinus ut lac femininum / quod tanto est utilius quanto matille est vicinus efficacius est enim contra venena / contra renū et vesice mala / contra pulmonis vulnera si multū aerem non tangat et ciuis virtutem aeris qualitas non immutat. Subtilitas vero in actione eius butyrositatis cum caseata separatur et aquositas tunc cum acuminē augetur. ut patet in camelino quod minime nutrit. calorē tamē suo et subili liquore ydropicis subuenit et succedit. lac vero grossissimum est vaccinū et minus ceteris liquidum et aquosum minus acutus et minus butyrosum. unde bene nutrit. stomacho conuenit / membra confortat. calorē epatis et stomachi refrigerat corpus impinguat et augmentat. vulnera intestinorum et matricis sanat. Est autem tanto melius et salubrius si lapidibus fluvialib⁹ accensis et intus extincis tota aquositas p parte maxia consumatur.

Lac caprinum inter predictas differencias tenet medium / quia in suis mībus substantijs post feminū ee dī potissime tēperatū et iō p pulmōis vulnera et renū ac vesice via cū zudara mulū cōfert. ciuis vertu a caseo et butyro separatū

marime est colatiū mūdificatiū et colere re pressiū. lacaūt caprinū perse multū bībitūz ī stomacho de facili coagulatur. et ideo ne no ceat cū modico mellis et salis gēme tēperetur et nūnq̄ coagulabitur. et si incepit coagulari ī stomacho dissoluetur. et q̄ caprē pascuntur siccis et ramoz extremitatibus eaz lac ē minus aquosū et magis stipticū et stomacho congruū. Nā lac ex pascuis diversificatur. nā que pascū tur teneris et recētibus herbis lac faciūt aquo su et subtile et stomacho est nociuū. que vero herbis laxatiū lac faciūt mortificatiū et ner uox pūgitiū. et ē nociuū et laxatiū.

DAc pecorinū magis est calidū et siccū q̄ vaccinū. minus habens butyrositatis et plus caseitatis. et ideo minus nutrit nec corpori ita conuenit ut vaccinū. Nonstratur aut̄ hoc ex granitate sui odoris. nā vt dicit galie. lac pecorinū in odo re est grauis q̄ vaccinū. et edeo magis ēflen maticū. magis aut̄ nutrit q̄ caprinū. s̄ min⁹ vaccinū. vnde minus ē tēperatū q̄ caprinū.

DAc asinīnū est temperatū et nutritiū resūtiū. neutrīs tū resolutiū et neruox remollitiū. et membro rū siccitate et calore induratoriū humectatiū pectoris iuuatiū et tussis et anhelitus diffici lis mitigatiū. vulnerū renū et vesice curatiū.

DAc caballinū vicinitatē habet ad camelinū ī subtilitate et acumine et calore ī apostematis matricū est iuuatiū aperitiū et menstrualis fluxus p uocatiū. si causa menstruox calida sit et sicca quam p prietatem habet illud lac ab omni la cre alio separatum. vt dicit ysa.

DAc porcinū scđz ysa. est subtile et a quosū quia ex sua frigiditate ī coctū remanet et indigestū. et ideo si scđm medicinā accipiatur parū aut nullū confert iuuamentū. sed si scđz abū cū succo orei sit coctū bonū generat et humidum nutrimentum. vt dicit idem.

DAc animalium partū vicinorum est subtile et aquosū. q̄ aquei humores adunantur in animalibus tpe part⁹ q̄ os matricis clauditur et lac aquo sis humoribus cōmiseretur. et tō eo tpe ē nociuū. vomitus et fastidij p uocatiū et asperitatis remolliriū. et villoz stomachi lubrificatiū ventris laxatiū. duz ad digerēdū et stipticiz et in stomacho coagulatiū. et pessimaz infirmatiū generatiū. et exfumo ascendentē cerebri

percussiū et doloris capitis causatiū fetoris dentiū et anhelitus induciū. vnde si lac fuerit corruptū vel plus debito assūptū. vel alio modo vel tpe q̄ expedit sit acceptū. multaz infirmitatū ē generatiū. maloz humorū et lubricoz est nutritiū. bonoz humorū ē corruptiū. arenaz in vesica et ī renibus ē ad natūrum et putrefactiū. calorū naturalis debilitatiū. et innaturalis calorū ac febril inflāmatiū. gingivarum et dentiū infectiū pustularū pessimātū et scabiei ī panulī causa tiū. rugitus et ventositas excitatiū. opilationem renis et epatis affectiū. stomachi grauatiū. et lubricitate sua cibariorū ante digestionem expulsiū. et s̄ clienterie induciū. bas et multas alias inducit lactis corrptionē passiones. Sed bec de lacte bono et ma lo nunc dicta sufficiant.

Serum est pars lactis aquosa a la cīs alia parte per coagulū sequē strata. nam coagulū partes buty rofas et caseofas simul iungit et ab eis qđ liq dum est et aquosum dividit et discernit. cuius effectus superius recitantur. babet enim virtutem putredinis lauatiū. nā intestina lauat et vulnera intestinorum defanie mundicat. pectus purificat. sitim sedat. acumen colere rubet mitiat. scabiem et impetiginem mundat splen et epat deopilat. quere supra ī primo secundū ysa.

Butyrum a buēdo idest perfunden do est dictū. vt dicit b. Sua. n. vncuositatē et humiditate babet imbuerē et perfundere corpora que tangit. nā butyrum est flos lacis multum habens cal ditatis et humiditatis cū dominio aereitatis ratione cuius habet multū vncuositatis. Est n. butyrosa subā naturaliter calida et humida viscosa et vnciosa humane cōplexionī vicina (vt dicit ysa.) vnde sepe comedunt stomachi est humectatiū. ventis solutiū. maxime si recens fuerit et ideo antiqui vt dicit idem. as similaerunt butynū oleo mixto pinguedini dicentes q̄ si quis acceperit valer screatinē et pulmoni si ibi fuerit apostema quia p prie ē maturatiū et humorū dissolutiū et superfluorum pectoris mūdificatiū. maxime si melle vel zuchara comedatur. sed tūc minus est maturatiū et screatinis ampliū iuuatiū. vt dicit idem. subdens ibidez butynū repugnat venenis. membra humectat asperitatem oculorū eius lotura mollificat et emūdat apostēa dissoluit et maturat. vulnera

De liquoribus

pulmōis guttūris & pectoris mīre sanat renū & intestinōi morsuras mitigat. nervos indi gnatos & contractos seu spasmatos mollificat atq̄ laxat. vt dicit idē (dicit autem auicen.) q̄ contra venena interius sumpta singulare presidiū est / si intoxicatus butyrū in lacte calido resolutum bibat & magna quantitate. nam vñ etiūtate sua opilat meatus ne ad cor ascens̄ dat subito vis veneni. preterea venenositez totā ad se attrahit & ipsam inuiscat. per vomitū euacuat de corpore & educit (vt dicit idē). s̄it aut̄ sic. flos lactis siue superenatās & pingue do recolligitur in vase mundo / & cū quodā latto ligno rotundo & pforato diutissime percūtur per violētiā & mouetur / ex quo motu calor naturalis in substantia lactis eratatur / & confortatur totā vñctuositatē insimul recolligit que sua leuitate superficiem petit. serosa vero aquositas cū partibus caseatis inferius descēdit & butyrose substātie tanq̄ nobilioi cedēs fundū petit & illa butyrosa substātie que enat in superficie recolligitur / & ad usus varios necessarios in vase mūdissimo reservatur. qđ quāto recentius / tāto est saporosius & gustui delectabilius iuuenit. Est aut̄ i principio molle & liquidū / sed paulatim naturali calore contra humidas partes inualescēte & eas fōsumēte mediocriter indurescit. vnde bene & munde reficit & nutrit / & pulmēta loco sagiminiis vel olei bene condit. Salitur aut̄ aliquantulū ut melius conseruetur. & vt eius potentialis humiditas siccitate salis temperetur. isup vt ei saporositas augmenteat. nā gustui in sapore ē magis gratiū quādo mediocriter ē salitū. quādo aut̄ nimis antiquatur eius sapor cū odore diminuit & i graue odore & sapore gustui horribile transmutatur. & tūc nō valet ad cibaria cōdiēda. valet nō ad varia medicamina & vnguēta. qđ sepe accidit id qđ nō quenit gule cōgruit tamē nihilominus medicinae alicui.

Caseus vt dicit Iſi. libro. xx. a ca rendo ē dictus / eo qđ tā diu in vase premitur quo usq̄ sero careat & a lactis aquola subā separetur. vnde dicit caseus quasi carens eo qđ quando est siccus humore caret seu liquore (vt dicit idem) Secundum h. vero carens a cadendo est dictus / eo qđ de facili cadit & recedit. cadit & labitur inter dgitos facientis. Est autem caseus seu lactis nām vt dicit ysa. (caseata substantia lactis frigida est & grossa & ad digerendum dura. tardiuū descendit de stomacho & magis atti-

net stipticitati qđ solutiōni. & est grauis stomacho & epati rembus & spleni maxime si loca illa fuerint opilationibus preparata / & calculos in rembus generat. & ideo ppter ista malala accidentia dicit constan. qđ omnis caseus vñ universaliter est malus / tamen caseus qui lacti est vicinus minus est nocivus. Unde distinguit ysa. inter recētem veterem & mediocrem. recēs caseus quia adbuc recēns est malos humores non generat / quia adbuc retinet partem dulcedinis & aquositatis ipsius lactis. & ideo ad digerendum est facilior / & ad nutriendum ludiabilior & ventris solubilior / & maxime si nō fuerit salitus quia salsa ibi saporem causat & auferit dulcedinem. nāz nimis salsus nimis est desiccatus & stomacho est nocivus. carēs autem omni sale magis est nutritius & corporis humectatius & magis carnis augmentatius stomacho tamen est nocivus / & de facili in sumositates resolutius si stomachus fuerit calidus. Si vero fuerit frigidus in acetositatē est de facili conuersius. Mediocriter igitur salsus melius digeritur & minus stomacho est nocivus. sine sale enim de facili est acetosus. minus vero salsus stomachi fit mortuus / & sanguinis incensius.

Thus autem casus ē acutus & valde siccus ad nutriendum grossus & ad exēundū de stomacho nimis durus qđ si lactis aquositas ē ablata acutē nō & siccitas coaguli ei dominatur. vnde etiā subtilitatem exit. & ideo superfluitas corporis nō ita inde subtiliatur sicut alijs subtiliantibus / vnde duobus modis nocet corpori / quia ei corruptio & grossicies nutrimenti superfluitatem ingrossat & corruptit. stomacho nōcet qđ per acumen coaguli repugnat omnibus alijs de iuuantibus & in nutrimentum peius ipsa iuanta transducantur. vnde si in corpore inuenerit grossos humores in rembus & in vesica lapides pant. grossos enim humores calidess & incensos coadunat & cōpingit. Est igit̄ vitandus ita vetus. nulluz enim confert iuamen necq̄ nutrimentum nec obedit digestioni nec bonum generat sanguinem nec ventrē humectat nec primam prouocat / sed inuentiaz humiditatem constringit & desiccat. omnis itaq̄ caseus vetus durus siccus & spongiosus pressicitate & porosus / ad rumpendum facilis nihil habens vñctuositatis corpori est nocivus minus aut̄ ē malus yncaseus / vel assius qđ occultus & porosus. nā p̄iūctio subē signum est

Liber XIX

bunoris et vnguisitatis qui autem porosus est minus est malus quando est recens quod nimis vetus. qui a ut dicit dyas. caseus recens humectat ventrem. vetus stringit maxime elixatus. vel si ab aqua abstractus assetur et maxime si ante prandium assumatur. Item etiam stomachi sua grossicie obturat et cibum descendere ad intestina non permittit. post prandium autem sumptus cibaria coprimit ut torcular et ad locum exitus descendere compellit. Caseus inter veterem et novum medium multum est nutritius. propter eius saporositatem et grossiciem et per calorem naturali velociter induratur. quanto autem calor naturalis ei dominatur magis tanto plus et fortius indurescit et magis membris inborrescit (hucusque ysa. in dieta) Scdm autem dyas. et aristoteles. li. iii. f. quanto erit in lacte multus casei plerumque erit cibi. Est autem caseus secundus dyas. veneno contrarius. nam grossicie sua et butyrositate opilat meatus venarum et non permittit ad cor ascendere vim veneni. Caseus enim recens appositus calidus extrahit venenum a mortibus venenatis et huius signum est quia appositus supermorsus rabidi canis aut serpentes tonus candor casei conuertitur in limorem valet etiam contra antracem et alia apostematia venenosa vel extra superpositus vel comestus. in multis etiam alijs couenit medicinae ut. d. idem.

Coagulum est lac in quordam animalium stomachis inspissatum. cuius virtute lac alioz animalium coagulatur in qua parte butyrosa cum caseata aggregata pars serosa et aqua a partibus alijs sequestratur. dicit aristoteles. li. iii. f. quanto inquit lac est spissius. tanto caseaceus et coagulatus. sed lac animalis carentis dentibus in superiori mandibula coagulatur. lac vero habentis in utraque non sic neceius sepum. Itaque sibi dicit lac coagulatur ex coagulo et lacte sicum quando lac sicum aggregatur in lana deinde abluitur illa lana cum modo lacte et tunc admiscetur illud lac in residuo et factum coagulatur. Item ibidem coagulum non inuenitur nisi in ventre suggestum adhuc minantium. in illis qui non habent dentes in utraque mandibula non inuenitur nisi in leprose. quantoque autem plus vetustatur coagulum erit melius et valet contra fluxum ventris maxime leporis parui et cerui. ut. d. idem aristoteles. Id est lib. xvi. dicit accidit lacte quod coagulatur per coagulum quando coagulum est lac in quo est calor spiritualis. et ideo adiuuat et sustentat lac sicut maris sperma sustentat menstrualem sanguinem femme in matrice. quo nam natura lactis et sanguinis menstrui eadem sunt. ut dicit idem ibidem. De coagulo dicit ysaac. s. de caseo. coagulum inquit coagulatur virtute sui acuminis et caloris atque siccitatis sibi dominantis quibus sua humiditas finitur. et qualis coagulum sit in omni caseo minus sentitur in recente propter multitudinem sue humiditatis. Coagulum itaque in stomacho lactantis animalis et ruminantis inuenitur quo sal admiscetur et sic super ignem in fumo desiccatur et induratur cuius modica particula cum fuerit in paucis lacte tepido resoluta et cum residuo lacte admixta totum coagulabit quod est coagulabile et condensat. unde patet quod consimilis virtus lateri in substantia coaguli qualis inest substantie seminis masculi. ut dicit aristoteles. auicenna. ysa. et alij. et bec dicta de lis quoribus nunc sufficiant.

Sunt autem quedam virtutes utrumque humoribus et liquoribus et rebus alijs inherentes. de quibus hic breuiter aliqua inseremus. nam enim diversas completiones et virtutes diversis rebus dominante diversimode repertur operationes. ut est virtus opatiua / maturativa / modificativa et cetera. Aperiuntur itaque virtus opata per calidum et siccum cum subtili subiectu. ut per incepis succopori / et in alumine et bromio / ex quoque perfecte operiuntur operae venarum / et emoroides provocatur / ut. d. costantini. Rarefactiva virtus opabiles per calidum et biumidum. nam calor rei subiecti penetrat et dissoluendo humiditate sibi obediens aperit et dilatatur. ut per in malis et sambuci mediana coitione et bromio que bullita in oleo cutre rarefactur et extenditur ut dicit idem. Opiliativa virtus opata per frigidum et humidum cum obtusa subiectu. ut per in dragato / albugine ouie / et pallio. nam hec viscositate et obtusitate substancialiter poros repleret et frigiditate contractetur. Inspissativa virtus opata per frigidum et humidum. ut per in madragora / quod ipsa supra contracta in spissat. ut. d. idem. nam frigiditate contractatur pates humiditatis liquidiores. Tunc biumiditas petes certum reddit subiectum / et per contractus spissiorum aliquum autem opata per calidum et biumidum. nam calor consumit partes liquidiores / quibus consupstis pates terrestres redduntur spissiores. Indurativa virtus operata per frigiditatem et siccitatem utraque qualitas mouenda ad certum totum subiectum reddit duriorumque autem operatur per frigidum et humidum frigiditate partes liquidas contractante. ut per in gelu et in glacie. quandoque etiam per calidum.

De liquoribus

et siccū partes terrestres cōpingendo et per cōsequens induxando ut pater in latere et i luto Asperitia virtus opatur p calidū et siccū cuz grossa substantia. nā calor quod est subtilius eleuat et mouet ad circūferentiā / et illud acuit in conū. quod vero grossius et siccū tendit ad centrū et sic fit tota substātia inequalis / que ī equalitas ē causa asperitatis. ppter hoc opatur asperitatē in humido frigiditas coartādō et cōstringendo partes rei circūferentiales ad mediū nō pmittēdo partes liquidiores se disfundere ad extremū. ppter qđ partes superiores in quibus dominatur frigiditas acute et asperie exterius sensui ostenduntur. qđ fīm diuersitatē materie impressionē a frigido et calido recipientis varie sunt et diuersae rex cōditiones et ppricētates et rex cōmūtationes naturaliter vel accidentaliter derelictē. vt p3. et vt dicit auctē et constā. et est expressū supra in tractatu de q̄litatibus elementarū ppricētatu. Itē virtus est mollificatiua que opatur p calidū et būmidū / vel per calorem humidas partes dilatātēz et rarefacentē / et partes a gābus disgrātem. vt facit dialtea que humida est et parum calida mediocriter tamē calore sui aperit / et ex suphabūdātia humiditatis sue humores flūnibiles reddit / et sic per consequens mollificat et remollit. vel hoc sit eo p calore dominante sup partes aqueas et terrestres / eas resolvente in partes aereas et celestes. vt patz in vaporibus terrestribus et aqueis attractis ad interstitia aens que resoluantur in mollissimas pluviās et guttulas / nunc roris nunc grandinis siue niuis (vt dicit cōmen. sup li. iij. methe) secundam sensum etiam est manifestum ut calor dura remolleſcere / et superueniente actione calidi partes partibus inuiteem vix berere. vt patz in cera. et in alijs liquefactibilibus super quarum partes aqueas et aereas virtus ignea dominatur vt dicit constan. Virtus autem maturatiua sicut et digestiva p calidam virtutem et būmidam opat sicut et retentua p frigidam et siccāz / et expulsiua p frigidam et būmidam. et apertua p calidam et siccām principaliter opatur Attractiua virtus p calidū et siccū opatur. vt patz in diptano serapino et stercore columbino / et consimilibus. Laxatiua habet opari p easdē virtutes s̄z vebementias. vnde que vebementer attrahunt laxatiua sūt ut scamonea et . opatur etiam p frigidum comprimendo. et p būmidum lenificando et lubrificando. vt patet in prunellis thamarindis et . Putrefactiua quandoq̄ p calidū et būmidū opatur;

quandoq̄ vero p̄terbec. et maturatiua per calidum et siccū sicut et attractiua ut patz in cantharidibus et flammula et huiusmodi vebementer calidis que pustulas generant et canem ulcerant valde cito. De alijs autē virtutibus et consimilibus dictū est supra. li. iij. de ppricētibus elementarū qualitatū in libro. vii. in tractatu de remedys morborum.

Ductedo est substantialis būmidatis corruptio pueniens ex indigentia caloris naturalis suphabundante calore alieno. calor enim innaturalis agens in būmidum quod nō regit a naturali causa est inductiua putrefactōis (vt dicitur super li. methe) omne autem terreum frigidum difficiens putrefit p̄ calidum. vt dicit arist. similitir coagulatum ratione frigiditardius putrefit. vt est videre in glacie et in crastallo. omne enim feruidum tardius putrefit p̄ minus calidum. vt dicit arist. nam intensio caloris inducentis feruorem fortior est calore aeris siue aliunde venientis . et ideo non permitit se vñiri nec aliquam circa rem feruē tem permitit fieri immuuationem. omne enī motum tardius putrefit p̄ non motum. vt dicit arist. nam motus inducit calorem conservantem et calorem excitat naturalem. Insup omne fluens tardius putrefit p̄ non fluens. vt dicit idem. nam calor accidentalis ex aere continente infirmior est et debilior p̄ calor naturaliter generatus ex motu siue ex fluxu. et ideo de facili se vñiri non permittit. omne autem corpus multum idest multe magnitudinis tardius et minus putrefit p̄ corpus paucum. vt dicit idem. nam si corpus est calidum plus b̄z calorū naturalis resistens causis putrefactionis. Similiter si est frigidum sua naturalis frigiditas melius resistit calori accedētali inducēti putrefactionem in magno corpe p̄ in parvo corpore. et hoc p̄t in mani (vt dicit arist) nam mare diuisū cito putrefit vñuer sum autem nunq̄. Similiter est videre in aquis alijs magnis quarum partes diuise et totali flumine cito putrescunt. et ideo in p̄tibus sic diuisis vermes generāt p̄ putrefactōez. Oro est. qđ calor naturalis disgregās ī eis facit subtile diuidi a grossō / et tereū ab aq̄o et aereo ex substātia autē subtili aq̄a et aerea a grossō repte p̄ calorē seq̄strata idē calor disgregās facit generari vermes et alia aialia et hoc ē qđ dicit aristote. quia calor naturalis disgregās cōstare facit disgregata et cōuenit in naturā aialis / et hoc per putrefactionem yi calorū extra

nei introducta. vt. d. cōmen. Putrida igit̄ sūt
gustui horribilia t abhorribilia stomacho t
nauseam p̄uocantia. Sunt t grauis odoris
t mali saporis t deformis caloris. manus i
ficientia contingentis. contraria sunt humane
cōplexionis t subitam inducentia sanis corr
ptionem. serpentibus tamen t venibus pre
bentia cibū t refectionē. que aut̄ sunt disposit
ta ad putrefactionem p̄ associationē ad pum
dū celerius recipiunt corruptionē t sic mēbra
putrida corrūptū sana t cū nō sint spūi p̄ua
privant spūalia mēbra. Que igit̄ sunt magis
vicina magis influūt vnde nō p̄t sanari mē
brū quod incipit eē putridū. nisi a putredine
penitus sepetur vnde que putrida sunt nō sūt
utilia nisi solū ad hoc vt prescidatur eīciātur
aut̄ cōburantur. Sunt t alie virtutes quibus
mediantibus opatur natura vt virtus nutri
tiva seu passiva in vegetabilib⁹ ē t aialibus
nō generatiua tā i bipedib⁹ q̄ i q̄drupedib⁹.
virtus vero ouatiua tāz in reptilibus quibus
dam q̄ in volatilibus. sed de generatiua t na
tritiua t alijs sibi ministranibus sufficienter
superius dictum est li. iij. de generatiōe boſs
in li. xvij. de generatiōe aialiū in generali tō
de eis ē superscendū. Virtus aut̄ p̄creandi
oua ē in aialibus anulosi corpīs vt in serpē
tibus arancis scorpīibus t similibus. t i na
tābus vt p̄z in cācris / sepijs / t alijs infini
tis. t volatilibus vt i oībus bipedalibus. qr
vt dicit arist. li. v. a. bipedia inquit nō gene
rāt animālia p̄ter hominem.

De ouis.

Dimo igit̄ in predicē ani
mantibus semen decisū ē q̄
dā corpuscula pua / mollia
būda / t subalbida coagu
latur t trāsformatur / ex qui
bus per operationē diuersa
animātia p̄creātur. t talia corpuscula oua sūt
dicta / eo q̄ sūt vuida id est eo q̄ intrinsecus bu
more sūt plena (vt dicit Iſi. li. xij. g) nā ē hu
midū q̄ exterius humorē b̄z vuidū qd̄ inten
qdā tū (vt. d. idē) putat ouū grecā babere ori
ginē. illi. n. dicūt o a l̄a. u. ablata. Ouā aut̄
quedā inani vēto cōcipiūtūr s̄z nō sunt gignā
tia nisi que fuierūt masculino cōcubitu cōcepta
t seminali spū penetratavt. d. idē. Ouoz aut̄
tantā vim dicūt eē vt lignū eis p̄fusū nō arde
at / nec vestis quidē aduraſ. vt. d. idē. admixta
quidē calce glutinare fenūtur vitri fragmēta vt
d. idē. Ouā igit̄ p̄io gignātur, deinde calo

re mīni corporis formātur t cōgantur (vt. d. Iſi
do) Sc̄m aut̄ arist. li. iij. t. v. ouāty volucres
t pisces t serpentes sed multum differunt in
bonitate t malicia. in quantitate t qualita
te in substantia t in forma oua tam volucres
q̄ piscium t serpentū. ouant aut̄ generaliter
oues in fine veris t in principio estatis. vt. d
arist. li. v. p̄ter q̄ auis marina que dī alciō. qm̄
illa auis ponit oua in principio hyemis t cu
bat. xiiij. dieb⁹ āte q̄ pulli cōpleat viij dieb⁹ an
p̄ncipiū hyemis. viij. p̄ sicut. d. simōides illi
suo vt. d. Iſi. de bac aule li. xij. i littore stagni
oceani alcion i hyeme nīdū facit septē dieb⁹
t ouat t excubat sup oua / qua excubāte septē
diebus quiescit mare silentibus ventis t con
tinua septē diez trāquillitate mīescit pelag⁹
natura rep̄ ei⁹ fetibus educēdis / exhibēte ob
sequiū (idē. d. pli. t basi. in exame. t ambro.)
alie tū auis ouant bis i anovel plunes vt hy
rūdines / sed p̄ia oua corrūpuntur ppter h̄ye
mē. oua vero posteriora cōplentur. Quies ve
ro domestice vt ibidez dicit arist. ouant tota
estate sicut galline t colibē / t p̄cipue quando
bene pascuntur. t locus eāz est calidus. Idē
arist. li. vi. a. quedā auis ouant toto anno p̄
ter q̄ duobus mensibus tropicoz s. in iulio
t decembri vt galline. quaz q̄dam ouant bis
qualibet die / t q̄ multū ouant cito moriuntur
columba autem quandoq̄ decies ouat in an
no / sed pauca ponit oua. t aliquē que multū
ouant multotiens vt columbe / aut multa ve
gallina. t auis curvoz vnguiuz sunt paucō
rum ouorum. t quedam ouat in nīdis. t que
dam in arboribus cōcauis. t quedam in forā
mīnibus tere t cauenis. t quedam in anis
t in rupibus. et quedam in arenis vt strūto q̄
non fouet oua sua nec cubat super ea / sed ca
sole solis cōplentur et animantur in arenis. et
quedam oua fouēt in nīdis factis in arbo
rum ramis. et quedam in petris altissimis / et
quedam in arundinetis / sicut oua auū aqua
tilium. Dicit etiam arist. libro vi. oua auium
sunt dura extērius. et quedam sunt duorūz co
lorum / quia citrina interius et alba extērius /
oua auium fluialium diuersificātur ab ouis
aliarum auium que in sicco nutriuntur / quia
citrinum est in istis magis q̄ duplum ad citri
num. oua auium que nutriuntur prope ripas
variantur etiam in colore. nam columbanum
sunt alba sicut gallinarum et auium palustri
um sunt glauca. et quedam sunt sicut picta ve
oua passerum. Item diuersificantur oua in fi
gura. quoniā quedā sunt acuta et quedā lata
prius vero ep̄iclatum / postea acutū. oua vero

De oviis

longi capitibus acuti pducunt mares. babetia vero loco acuminis rotundum pducunt feminas. In calidis autem regionibus ponuntur in simo ad sole et copulentur ut in egypto. et in quibus dampno locis in plurimis calefactis sicut in quadam ciuitate quidam potator posuit oua sub puluis nari. et dixit quod continuaret potum quo usque et illis ouis pulli extraheretur. Aliquando etiam ponuntur oua in vasis calidis et extrahuntur ab illis pulli. ut dicit idem aristoteles. recepto tamen semine mans in matrice simul cum semine femine ita tamen quod semina commiscantur. in principio appetit album deinde fit rubrum in modum sanguinis et post totaliter fit citrinum. deinde paulatim operante natura remanet citrinum in medio et album in extremo. et cum complebitur exibit et tunica mutatur a mollicie in duricie quod in exitu coagulatur et perfectissime indurat. unde oua quod diu sunt in ventre sunt citrina quadam pellicula albida involuta. sed quando sunt formatae et completae indurantur. et illa duricies testa nuncupatur et est idem testa in coaguli oui quod est embryo vel folliculus in corpore pueri iam concepti. sed propter fortitudinem vel intensitatem caloris in corpore avis dominatis plus induratur. et hoc fuit necessarie propter interioris liquiditatis perseruationem. Quantaut multe aves oua venti faciunt galline et anseres. ut dicit aristoteles. ibidem libro iij. et hoc accedit ex superfluitate humoris seminalis in corpore femine superabundantis. et sunt oua venti parua et insipida et humidiora alijs et sine dura testa et posita sub gallina non alteratur sed reminet album album et citrinum. citrinum talia oua inveniuntur in gallinis et asinibus et columbis. formatur pullus in ouo et completeur citius in estate quam in hinceme. quod oua galline funduntur in xvij diebus in estate et hinceme in xxv. et quoniam tonitrua veniunt in hora cubationis oua corrumpuntur. similiter frequenter nulla manu taguntur. galline etiam veteres ouat in principio ventis. et oua galline ipsuensis sunt minoris corporis et universaliter si gallina non cubauerint super oua sua infirmabuntur et corruptur. scilicet oua et ouaz galline completerunt post coitum in xi. dic. Et quedam aves in coitu non servant seruum sed saltat femina super feminam et masculus super mare. ut perdices et columbe et talis coitus fecit odorum fetidum et oua non pullificativa sed sunt sterilia quemadmodum oua venti. ut dicit aristoteles. In ouis autem galline post tres dies cubationis apparent signa pulli et tunc ascendet citrinum versus acutum ad illum locum a quo icipit cassura et apparet quasi gutta sanguinis in aluminio qui est principium seu materia ipsius.

us cordis. ut de supra in tractatu de avibus de generatione pulli quere ibi. Item oua in quibus sunt duovitella faciunt gemellos pullos et parua et subtili tela dividuntur ab invicem hec vitella ut dicit ibidem aristoteles. et aves que comedunt carnes non ouant nisi semel in anno propter hydrides que bis ouant aquila. non ouant tria oua et ejicit tertium a modo et cubat super oua xxx. dies. hucusque aristoteles libro vi. Item idem libro xvij. autem generat ouat oua completa dure teste nisi aecidat occasio per infinitatem. Item aves multe generatois faciunt sepe oua venti quod non continet avibus boni volatus neque curuorum vnguium. quoniam aves multorum ouorum sunt multe superfluitatis. Superfluitas autem avi um vincitur vnguium transit in plumas et in vngues et in alas et ideo earum corpus paruum est durum et acutum et macilentum. et propter hoc non sunt tales aves multorum ouorum neque multi coitus. aves enim corpulente propter corpulentiem et calor eventis ouant multitudines. Similiter aves parui corporis sunt multi coitus et multorum ouorum. sicut patet in quibusdam gallinis que quanto sunt magis parue tanto erunt plurium ouorum. quia cibus talium transit in creationem ouorum. Item quae venti non erunt in avibus boni volatus quia superfluitas earum est pauca et ideo ouat paucia. oua venti sunt plura avis conuenientibus generationi pullorum et sunt minoris quantitatis quoniam non sunt completa propter multitudinem suam. et sunt minoris delectationis quando comeduntur quoniam in omni re delectabilius est quod est digestum et dulcius quam in digestis et quedam aves quando olfacti mares et audiunt voces suas implentur ouis quia sunt multi cibi et multe superfluitatis et calor et ideo non sunt fortiores appetitus et cito spermatizant et ouant cito quia superfluitas illa transit in ouorum naturam vi caloris. Item generatio avium ex ouis erit quando femina sederit super oua et calefciet ea. et quia pulli in ouo non potest completere sine nutrimento et ideo natura posuit cibum suum interius in ouo et indigent oua propter debilitatem suam calefactione. et ideo oua cito complementur in diebus calidis quoniam tempus calidum innuat digestionem creationis. Est autem albumen materia et sustentatio pulli. vitelluz autem cibus pulli et nutrimentum eius et propter hoc album et citrinum dissimila sunt quadam tela propter nature diversitate et natura albuminis est quod est contra naturam vitelli vel citrini et propter hanc gelat citrinum propter frigoribus et postquam fuerit calefactum sit humidum.

Liber XIX

albūm autē nō cōgelatur ex frigore/ sed fit ma
gis būidū/ t̄ qū assatū fuerit enī durū. t̄ ap̄
generationē pulli inspissat̄/ qm̄ sustētatio pul
li ē ex eo q̄ p̄ vmbiculū accip̄t pullus cibū ex
citrino t̄ citrinū in tpe illo est multum/ qm̄ erit
būidū ppter calorē. t̄ q̄ cibis d̄z eē būidus
t̄ de facili cōvertibilis in cibātū (bucisq̄ ari
sto.li.vi.) De ouis autē dicit ysa. in dieta. oua
autē iquit que generātur ex aialib⁹ sanis t̄ tē
perātis sunt nutrimenti laudabilioris. queve
ro ex crassis sunt maioris nutrimenti t̄ sapidi
oris. Similiter de coētibus cū masculis/ cū
calorē maiorē habent coētia q̄ non coētia.
similiter generata de iuniorib⁹/ q̄ i eis habet
plus caloris. Nature autē ouoꝝ generaliter sūt
tēperate t̄ mediocres t̄ būane cōplexioni plu
nimū vicinātes/ albumines m̄ sūt frigidiores
ad vitelloꝝ cōpationē qd̄ testatur eaꝝ aquea
saporositas. t̄ iō in odore sunt vitellis grani
ores t̄ etiā sunt indigestibiliores/ maxie deve
tenbus volatilib⁹ aut de masculis nō coē
tibus vitella sunt tēpata calorī vicina/ t̄ iō ad
digerendū suut meliora t̄ faciliora confortan
tia mēbra/ t̄ ab eis tardius dissoluēda. Clari
atur autē ouoꝝ nutrimentū secundū diuersitatē
aialii ex quib⁹ generātur/ q̄ generata de sub
tili aiali t̄ tēperato/ vt ex pdice vel gallina ad
nutriēdū sunt laudabilia/ t̄ sūt facile digesti
bilia t̄ a mēbris facilius dissoluunt̄. vnde ad
regimē sanitatis meliora sunt q̄ ad mēbra cō
fortanda. Que autē generātur de grossis aia
libus ad digerendū dura sunt t̄ nutrimenti il
laudabilis/ sicut oua strutiōis/ anseris/ t̄ pa
nonis/ que sunt mali nutrimenti t̄ dura ad di
gerendū t̄ grauis odoris/ maxie de veteribus
vel de carētibus masculis. t̄ quādo digerunt̄
q̄ mēbris tardius dissoluunt̄. t̄ iō plus valēt
ad mēbra cōfortāda q̄ ad regimē sanitatis.
Generata autē de aub⁹ iunioribus sunt leuio
ra/ de veteribus grauiora/ de mediocrib⁹ tē
peratoria/ q̄ caloris sūt pfectioris t̄ minoris
būiditatis. t̄ iō valēt ad regēdā sanitatē t̄ ad
mēbra cōfortāda. Oua autē quāto sūt retē
ra/ tāto sūt meliora. t̄ quāto magis vetera tā
to sūt minus bona. Clariātur ēt p̄ artificium
qd̄upliciter. aut. ii. sunt assata aut elixa ī cine
re cocta aut frixa. Assata sunt elixis grossiora/
t̄ ad digerēdū duriora. q̄ focus eoꝝ būidit
tē subtile cōsumit t̄ desiccat̄. assata sub cineri
bus calidis peiores sunt q̄ que sup carbōes
sunt discoopta/ q̄ cū calor ignis in cineribus
ea circūtegat/ fumositatē eoꝝ supfluā euapo
rare nō p̄mittit. sup carbones vero posita/ fu
mositatē resudādo emittit t̄ mūda fiūt. Elixa

aūt ī aqua meliora sūt q̄ assata que aque bu
miditas calorī ignis in desiccāda sua būidit
tate substanciali repugnat. t̄ ideo minus hūt
desiccatiua/ t̄ caloris naturalis refrigeratiua.
Elixata autē cū corticebus sūt peiora q̄ gross
sicie t̄ fumositati repugnant cortices exterius
t̄ non permittunt supflua eralare. t̄ iō generat
ventositatē inflatiuā t̄ grauitatē stomachi t̄
totius vētris. In aqua vero fracta calor aque
tēperate penetrat t̄ grossicie suā subtiliat t̄ au
fert eis grauitatē odoris. vnde ceteris sūt lau
dabiliora/ sed tamē sola vitella/ plus sunt ide
siccatiua t̄ minus solidatiua. idurata vero de
siccatiua sunt t̄ stomacho dure exētia/ venas
q̄ tarde penetratiua. ipsa m̄ digesta multū cō
fortant. sed si remaneat indigesta stomachuz
grauāt/ t̄ intestina. mollia tamē t̄ paꝝ coagu
lata/ minus sūt desiccatiua/ t̄ magis digesti
ua. cito venas penetratiua pectus būmetatia
paꝝ tamē sunt mēbra cōfortatiua. inter dura
autē t̄ mollia in suis actiōib⁹ t̄ passionib⁹ sūt
mediocria. Frita autē oua ceteris sūt peiora
q̄ in stomacho morāta in fumositatē t̄ corru
ptiōne sunt magis mutabilia. quicquid ibi cō
box̄ inuenient corrūpentia/ grauitatē in sto
macho generantia. fastidia peiora facietia q̄
alia oua/ maxie si sunt frixa in vitellis. Locū ī
aqua cū testa interassata t̄ in aqua fracta sunt
mediocria (bucisq̄ ysa.) Oua etiā non solū
sunt utilia ad cibū imo sunt necessaria ī multi
plici medicina. Sunt enī būmetatiua. pecto
ris t̄ guttūs lenititia. membroꝝ cōfortatiua
resupniua atq̄ etiā perditor restauratiua. vir
tutis generative iuuatiua. cōbustionis t̄ aisu
re sanatiua. nā ex vitellis ouoꝝ assatis fit ole
um optimū combusturis. Sunt ouoꝝ vitella
antraci s̄ t̄ venenosī apostematis curatiua. nā
vitellū crudū oui cum sale mixtū sanat anta
cem vt dicit constā. Duꝝ autem albuminia
sunt caloris mitigatiua. tumoris repressiua/
fluide būmiditatis restrictiua. calide arterice t̄
podegre iuuatiua. quando autem sunt puti
da t̄ corrupta sunt maxime nocua/ humorū
corruptiua t̄ suo fetore nausee t̄ vomitus pro
uocatiua/ t̄ de facili sunt mortis illatiua.

Ova aspidum sunt parua/ rotunda
uida/ vel crocea/ limosa/ visco/
sa/ interius fetida/ ac summe vene
nosa/ quibusdam neruulis pariter cōgloba
ta/ quorum venenum summe est mortiferum/
contra quod remedium non inuenitur (vt di
cit pli.) contingit autem vt idem dicit. ouum
aspidis aliqui ab alio venenoſo vt a rubeta

De ouis

inueniri / et ab eo foueri / et ex tali fomento verem
mem procreari. qui visu / et flatu perimit more
basilici siue reguli omne vivum / maliciam vermis
taliter pcreat. primo sentit vermis qui eum fo
uit. nam in primo eius ortu quando se fouente
aspicit patre se generat et interemit et occidit ut
dicit idem. et hanc proprietatem videtur regere ipsa.
pli. c. vbi dicit quod qui comedenter oua aspidum
moriatur / et quod confectum est ex ouis et nutri
tum erupit in regulum. vt. d. glo. ex ouis aspidis
generatur regulus / et ex iudeis venenosis na
scetur antichristus.

Oula aranee sunt multa et modica li
uida paruis maculis aspersa et di
uisa et ab invicem separata veneno
sa mollia et viscosa / que si casu aliquo fuerint
perdita aranea ptenus querit ea / et suis addi
tamentis interioribus et rostro reportat ipsa.
ex unico aut uno multe et innumerabiles ara
nee generantur ita paruule quod videntur. et
tamē statim quoniam oua exirent tales terere incipi
unt ita subtiliter quod nature ingeniositas pari
ter et virtus possint merito in quo opusculo
admirari. Quere supra de aranea. li. xvij.

Oula aquile sicut et accipitris sunt
paucia / quia nisi raro ternarium nu
merum non excedunt et sepe aquila
la ejicit tertium de nido. quia difficiliter cubat
super oua. vt dicit aristoteles. li. xv. In nido autem
suo collocat quamdam gemmas cum ouis suis
quam putant magis valere contra tonitruum
et ideo dicunt aquilam ponere lapidem cum
ouis ne a tonitruo corrumpanteret dicit pli.

Alerina oua magna sunt et dura
ad digerendum et difficilius cubatur et tardius proplicantur quod oua gal
linarum.

Entina oua ouis gallinaceis sunt
maiora sed non sunt ita sapida nec
ita bene nutritilia sicut oua galli
norum.

Oula autem alaudae sunt modica co
lore varia cubantur sub gleba et ibi
devorantur sepius a reptilibus et
mustelis.

Oula bubonis sunt parua et macu
losa fragilis teste insipida / multum
babentia de albumine et minima de
vitello. venantur autem de die monedula et co
medunt ipsa et de nocte comedit oua monedu
le. et ideo continue pugnant invicem pro ouis sui
is. vt dicit aristoteles. li. viij.

Oula corui vt dicit aristoteles. li. vi. sunt
multa et cubantur solum a femina

et masculus interi defert ei cibos et ejicit aliqua
pter multitudinem. oua autem coruus et pulli
cat in medijs estus fenuisbus contra naturam
alias avium. Unde petronius Coruus matu
ris frugibus oua defert etc.

Oula cigni sunt multa et magna ob
longa dore teste non multum gratia
saporis et grauis odoris. sunt et du
re digestionis magis quam oua anseris.

Oula cocodrilli sunt maiora oua an
seris et fountur in terra vicissim /
nunc a masculo nunc a femina ve
dicit pli. li. viij. Sunt autem oua illa venenosa
et iterius quasi saniosa / olfactui et gustui bor
nibia et ad comedendū mortifera.

Oula columbe sunt minora quam gal
line alba rotunda aliquantulum
oblonga / sapida / calida / et bene
nutribilia. Sunt autem oua columbe duo et ex
uno generatur masculus / et ex alio femina / et
masculus cubat super ea de nocte et femina de
die (vt dicit aristoteles. li. vi.) multotiens ouant in
anno quia decies et maxime in calidis regio
bus. vt in egypto. quere supra li. xij.

Oula colubri sunt multa sicut et ali
orum serpentum valde rotunda subal
bida vel humida mollia saniosa
coniuncta et mortifera et venenosa.

Oula draconis sunt maxima maio
ra longitudine quam cocodrilli vel stru
tionis. vt dicit pli. Est autem animal
ouas interius sed non exterius sed intus comple
ta et formant ferum vnum draconum oua sunt paucorum
quam aliorum reptilium. Et sunt maiora sanguinolenta
et saniosa / virulenta / mortifera et venenosa.

Oula berodij sunt pauca varia oblonga
sicut oua accipitris siue nisi et sunt
paucia. quia ouis curvi vnguis
est fortis volatus et paucus humiditatis et sup
fluitatis. et non paucorum ouorum. vt. d. aristoteles. li. xvij.

Oula formicarum sunt valde puula al
bida et rotunda / que ex corpore paula
tim recipiunt in locis calidis musci
dis incrementa quoque plenarie compleantur. quod si
aliquo casu mota fuerit de suo nido vel disper
sa a formicis recolliguntur et ad suos nidos re
feruntur. odorifera sunt et medicinalia. vt. d. pli.
Unde et nisi sibi medentur comedunt ouis formi
carum vt dicit pli.

Oula grauis mediocriter sunt magna
pallida dura et inspida grauis odo
ris et igrati saporis dure digestiois

Oula griffis ouis aquila sunt maiora
duniora sapore et odore graue

Liber XIX

qualitate sūt calidiora 7 sicciora 7 etiā nume
ro pauciora qz vltra duo nūq̄ parit qz valde
est diffīcilius cubationis vt dicit aristo.

Ova gallinaz sunt ceteris téperati
ora nutrimento hominis cōuenie
tiora vt supra dictū ē. oua tñ vēti
sunt insipida 7 illaudabilia nutrimento. de b
quere supra eo.li.xij.

Ova byrūdinū sunt plura. nā vt di
cit aristo. aues aut̄ parui corporis
multe sunt ouanonis vt. d. aristo.
nulla aut̄ avis carnē comedēs ouat bis i āno
pter byrūdinē que ouat bis 7 aliquā bis pulli
ficiat. oua aut̄ prima aliquādo corūpunt pro
pter hyemē. posteriora vero cōplētūr. vt dicit
aristo.li.vi.

Ova cancroz primo generātur in
ter corticē 7 ventrē. inter caudaz 7
dorsū. intrinsecus deinde cmitun
tur exterius 7 sub cauda recoligūt 7 ibi tur
gescunt 7 rotundātūr. 7 crescunt donec cōpleat
ur. pereunt aut̄ quādo semine masculi nō per
funduntur vt dicit aristo.

Ova locustaz intus generantur 7
sunt plura 7 minutissima que effu
sa super frondes 7 graminia in ae
re corrupto calido 7 humido in infinitum ali
quando multiplicantur.

Ova lacertarum sunt similia ouis
serpentum sed sunt minora visco
siora 7 sunt venenosa. s̄ minus q̄
serpentum vt dicit pli.

Ova milui sunt pauca parua cro
cea 7 maculis resperfa. ouis cete
ris avium silvestrium magis terre
stria atq̄ sicca sapore iſipidissima i odore gra
uiora.

Ova merguli sunt parua multū ca
lida/vana tamen 7 alba pax dif
ferentia ab ouis anatū stagnorum
7 fluminorum.

Ova nisi sint puula varia calida 7
sicca/ 7 quādoq̄ parit n̄sis oua
vēti quando nimis impinguatur
Ova coturnicis sunt similia ouis
corui 7 dī q̄ valent epilenticis 7
caducis. vt dicit pli.

Ova onacrocaldi sunt filia ouis anse
nis sed minora sunt 7 insipidoria
7 in odore grauiora 7 i colore mi
nus alba 7 ad digerēdū dunora.

Ova pauonis sunt grossa 7 dure te
ste 7. xxx. diebus cubat super oua
sua 7 tūcscidūt 7 ponit. xij. oua.

vel parum minus 7 abscondit otia sua semia
pter masculum qui si inuenierit ea frangit vt
dicit aristo.

Ova perdicis sunt similia ouis co
mune in téperamento 7 in cōple
xione 7 in magnitudine 7 furatur
altera alteri oua sua. sed hec fraus fructum nō
habet quia cum vocem pulli audierint p̄prie
genitris/matrem que eos fouerat dereliquit
7 ad eā q̄ eos genuit reuertitur. vt. d. Isido

Ova passeris sunt valde parua 7 mi
nuta 7 bis i āno ouat 7 pullificat
p̄cipue quādo p̄zia oua corūpūt
vel casu aliquo amittitur. Sunt aut̄ calidissi
ma renū inflatiua 7 libidinis excitatiua. sicut
7 eorū cerebella. vt dicit constan.

Ova quiscale sunt parua 7 rotunda
7 minora q̄ perdicis 7 maiora q̄
alaude. 7 ē quiscula avis modica
a sono vocis sic dicta camosa pennosa mino
ris volatus q̄ alauda 7 nidificat sub gleba si
cuit alauda. 7 eius ouis insidiatur musela. 7
ideo ponit oua in diuersis locis 7 super qdā
cubat masculus 7 sup quedā femina. sed post
educationem pullorum de eis parum sollicitā
tur parentes eorum.

Ova riuatrix idest cuiusdam serpē
cis venenosī aquas inficiētis sunt
sicut oua colubri sed minora 7 in
maculis respersiora / 7 sunt oua virulentiora
7 perniciosa. riuatrix autem fouens oua iuxta
aquam vel fontes veneno eas inficit 7 corū
pit. De quo lucanus. Riuitrix violator aque
7c. quere. xij. li. Isido.

Ova strutionis sunt maxima rotū
da valde alba dure teste insipidi
sapori 7 grauiis odoris. quādo
autē venit hora vt oua pariat ad stellas plia
des oculos leuat. nō. n. oua ponit nisi in oru
illiūs cōstellatiōis. vnde visa stella circa mēsē
iulij arenā fodit ybi ponit oua sua sabulo te
gēs ea. 7 cū ea reliquerit statim obliuiscitur ybi
ea posuit nec ad ea redit vltra. sed calor solis
in arena illa excoquit 7 ex eis pullulos pro
creat 7 p̄ducit. Si tñ fracta testa pullus edu
ctus fuerit m̄ ipm recognoscit 7 quē i ouo cō
tēpserat egressū r̄ colligit atq̄ nutrit. Oua au
te strutionis in ecclesijs suspēdūt ad ornatū
propter eorum magnitudinem 7 raritatem.

Ova turritis filia sunt ouis colum
baꝝ ad aliquātulū minora. 7 ouat
in vere duo oua 7 nō plus ouat ni
si oua p̄zia corūpātur vt. d. aris. li. xvij. ouat
7 cubat sup dura ligna vt columba 7 p̄t cuba

De numero

re et ouare vsc ad. xv. annos. vt dicit arist.

Ola vpupe sunt sicut oua perdicis
sz minoria et duriora et aspectu des-
formiora et gustui insipidiora et
odoratu grauiora. inter stercore et immunda
fouentur et cubantur et bec oua magis et ma-
leficis (vt dicunt) sunt vnlia ad sua maleficia
exercenda. vt dicit plinius libro. xxx.

Ola vulturis sunt magna sicut aquile et pauca quod difficiliter cubat super
oua sua. Sunt autem subnigra ma-
culis respersa dure teste malii odoris et ingrati-
saporis. et aliquando ejicit aliqua de ouis su-
is sicut aquila. quod non defacili potest nutrire
pullos suos vt dicit arist. Hec de ouis et de
modo ouationis et eorum qualitatibus et differ-
entijs dicta iam sufficient.

De numero.

H predictas proprietates re-
bus insertas ultimo visum
est mibivtile inserere quedam
pauca et levia de proprietati-
bus et differentijs numero,
rum/mensuraz/ponderum
et sonorum. nam vt dicit Ipsi. li. iij. ratio nume-
rorum non est contemenda. In multis etiam lo-
cis sacre scripture elucet quantu ministerium
optinet ratio numerorum. Non enim frustra di-
ctu est. oia fecisti in numero pōdere et mensura.
sicut dicit sap. xi. nam senarius qui ex suis pri-
bus est perfectus mundi perfectionē designat
et sic de alijs numeris est intelligēdū. nibil. n.
scire possumus sine numeri disciplina. quod pē
horas temporum discernimus quando de men-
sū circulo disputamus/ dū spaciū anni redē-
tis agnoscimus. Per numerz siquidē instruit
ne in cōputis cōfundamur. tolle inquit nume-
rū in rebz et oia pereunt/ adimie cōputū et totū
ignorantia cōpleteſt. nec differunt boſes a ce-
teris aialibus/ qui rationē calculi et cōputati-
onis adhuc ignorāt. vt dicit Ipsi. ibidē. Item
etiam de principio arithmetice/ quod nūq̄ scietur
quid sit triangulus sine ternario nec quadran-
gulus sine quaternario et sic de alijs. unde no-
tu est quod sine cognitione numeri nulla scientia
mathematica possidetur (vt ibidē dicit). Nu-
merus autem vt dicit idē est multitudo ex unita-
ribus aggregata. ita unitas radix est et semen
numeri sive mater/ples vero numerus. quia
unitas ingenit et non habens numerum a quo
exeat/ sed omnium numerorum est origo a qua ois
auincens effluit et emanat. nam vnu est radix

multitudinis et multiplicationis et simplicitatis
et sublimius et virtuosius omniū sub eo cōte-
torum (vt dicit arist. et auicē. li. i. c. ii.) Nam cuj
vnu sit radix et origo multitudinis oia sub se
continet et oia sunt in eo ut in suscipiente. vt di-
cit idē. c. xxiij. nā unitatis proprietas est multi-
tudinē efficere et illā retinere et ei esse dare ac
in oībus eius partibz existere et continere sim-
pliciter vt dicitur li. iij. c. ii. Itē cū omniū rerū
unitas sit origo quāto plures ap. propinquata
ri rāto plures apparet veritati ut dicit idē. c. ii. nā
unitas se bē ad modū forme. dualitas autē per
modum materie. et ideo quanto plus res acci-
cedit ad unitatem/ tanto plus recedit a dupli-
citate et appropinquat ad simplicitatē. et quā-
to plus accedit ad unitatem/ tanto plus acce-
dit ad entitatem. quia esse non est prius unitate.
vt dicitur libro. ii. c. ix. nec diversificatur
unitas nisi propter materiam cum sit sustenta-
trix omnium et retentrix. vt dicitur libro. v. c.
xxi. Tanta enim est laus unitatis apud sapientes
quod a multis anima dicebatur esse unitas
in numeris procedens ab unitate. et dixerūt quod
unitas est principium cuiuslibet continui et di-
streti. vt dicit auicen. libro. iij. ca. i. Est unitas
itaq̄ commendabilis/ quia a nullo numerabili
origitur sed a seipsa principiat/ a qua omnis
nummerus origitur ad quam omnis numerositas
est tanq̄ ad radicē propriam et originem reuo-
catur. vt dicit idē. Item rōne simplicitatis quod
vnu ē quod nō dividitur. vt dicit idē. c. iij. ve-
rissime inquit vnu ē quod nec actu dividitur
nec intellectu. et talis unitas est principiū nūc
ri. vt dicit idē ibidē. Item dicit idē unitas ē in
qua nō ē multitudo quod vnicē intelligitur de
unitate prima et simplici ad quā oia quātūcū
quod disparia reducuntur. nam vnu multipliciter
dicitur ut post patet. Item ratione perfectibilitatis.
nam particularia perfecta in se sunt quā
ad unitatem sunt redacta. nam totalitas et per-
fectio debetur vni. vt dicit arist. v. physico. c. iij.
quia perfectum sufficit ad esse vnum. vt
dicitur de celo et mundo in. c. ii. Item ratione
singularis dignitatis. vnu enim per se est alia
quod existens solitarium. vt dicitur in lib. me-
the. c. vi. Et ideo alga. dicit super. iij. metha.
c. xv. quod ē cā unitatis est vnu essentialiter et
primo magis dignū. Est autē vnum sive vni-
tas multiplex ut dicit alga. est vnu simplex et
est vnum secundū quid. Vnum simplex dī vnu
in quo non cadit multitudo nec actu nec potē-
tia. Est et vnum simplex in quo nō ē multitudo
actu quāvis sit potētia ut lectus et mēbris in
quo nō ē multitudo actu. Vnu autē secundū qd

Liber XIX

discatur multipliciter scz vnuꝝ genere vt homo
et bos. vnuꝝ spē vt sortes et plato. vnuꝝ acciden-
te vnuꝝ et censua. vnuꝝ pportione et aucta.
et vnuꝝ in subiecto vt dulce et aliquid in aliqua sub-
stantia vna. Ansto. aut in principio phisico,
nū. c. v. dicit q̄ est vnuꝝ accidēte. vt duo acciden-
tia in uno subiecto. et est vnuꝝ per se multiplici-
ter et vnuꝝ continuatione quoꝝ terminus est
vnuꝝ. et vnuꝝ specie/vel forma/ut sortes et pla-
to in boſe. vnuꝝ genere vt homo et bos in aiali
et vnuꝝ in diffinitione/ut illa quoꝝ vna est diffi-
nitio. et vnuꝝ indiuisibilitate et punctus. et vnuꝝ
numero ut singulare. et vnuꝝ simplicitate ut es-
sentia. et vnuꝝ totalitate sine pfectione ut circu-
lus. et vnuꝝ materia et oia corporalia. Ber. antez
distinguit nouē modos vnitatis ad Euge. v.
est. n. vnitatis naturalis et gratuīta et ē sup vnuꝝ
q̄ constituta. Unitas aut naturalis ē in qđm
pli ci dñia. quedam est per aggregationē reruꝝ
differentiuꝝ et distinctaꝝ vnitatis collectiva. ve
multi lapides faciunt vnuꝝ acenū. et quedā est
per colligationē partiuꝝ formaliter differentiuꝝ
sive partiuꝝ eitherogeneap̄ et sic est vnitatis cōsti-
tutuꝝ ut multa mēbra vnuꝝ corpus. et quedā
per coniunctionē differentiuꝝ seu in generatio-
ne plis et sic est vnitatis cōingentia quādo scz
vir et mulier sunt duo in carne vna. et quedam
est p vniōne naturalę differentiuꝝ conuenientiuꝝ
in vnitatez personalę/et hec est vnitatis natua
qua anima et caro sunt homo vnuꝝ. Unitas
aut gratuīta similiter habet quatuor differen-
tias quoꝝ prima est potestatiua/qua bō vir-
tuosus stabilitur in se et inuenitur anime indi-
uisus. Secunda est consentanea q̄ per carita-
tem multoz in domino est anima vna et cor-
pus vnuꝝ. Tertia est votiva quādo anima ha-
bet cū deo per omnia cōformitatē et vocis eiꝝ
adherens vnuꝝ spūs ē cū eo. Quarta digna-
tiva qua limus n̄ dei verbo ē assumptus ad
persone diuine vnitatē. Unitas supernatura-
lē et gratuīta cōsubstantialis est vnitatis trinita-
tis/quaquidē vnitatē oportet cē solā et singu-
larē vt in ea sit status et quies omnīuꝝ vnitatū.
Ex predicens patet q̄ totalitas et perfectio de-
bet vnitati. vt vult ansto. v. phisicop̄. Quod
enim totū idest perfectū nō est non dñ vnuꝝ vni-
versaliter vt dicit ansto. ibide. Sunt aut vnum
numero quoꝝ materia est vna. sed forma sunt
vnuꝝ quoꝝ ultima perfectio est vna et totalis.
vnuꝝ genere quoꝝ est vna forma predicationis
unitas aut que ē p̄cipiū numero nō ē vna
materia sed numerovi dicit ansto. ibide et est
res simplicissima que p̄io subsistit/et per illaz
ōes alie. in oibꝫ. n. generibus ē vnuꝝ p̄incipi-

p̄iū quod ē in illis particula. vt in coloribus
ē albedo et in melodijs pneumantibus tonus
sive sonus tc. vt. d. aristo. t. li. metb. c. iij. et iō
vnitas numeralis in qua oris et ad quā resol-
uitur ois numerus diuine vnitatis est expres-
siva similitudo et figura. nā vrdi. iij. metbe. c
iij. primū in genere substātie et indiuisibile est
motor p̄mus eternus scz deus absolutus ab
oī materia/qui nō solū ē p̄incipiū primū tāq̄
motor s̄ tanq̄ forma et finis et actus vltimus
ei nō admisceſ potētia oīno tc. vnde ab ipso
deo vno p̄cedit in substantia ois creatura ef-
fectuue et exemplariter/sicut ab vnitate p̄cedit
ois numerus originaliter et ad ipsuꝝ velut ad
finē oia referuntur/sicut ad vnitatē primā oīs
nūenhesoluūtut/ut idē sic finis oīuꝝ q̄ ē p̄inci-
piū deus qui ē benedictus in secula seculorū.

Ad vnitatē aut addita vnitatis dua
litas p̄creatur que post vnitatem
oīuꝝ numeroꝝ numeroꝝ et p̄cipiū
secundariū tenet locū ſi in Iſi. et hic nūenus qui
binarius dñ ab aliquibus infamis iudicatur
q̄ ab vnitate p binariū separantur. vnde no-
ta dñ ēē divisionis. Sz vt dicit aug. in li. vi.
musicē si vnitabilis ē q̄ ab vnitate p̄io rece-
dit/ laudabilis ē q̄ ab vnitate exiē temario
approrimat et accedit/q̄ nūer nobilissim⁹ est.

Ternarius ē numerus ex vnitatis
additiōe ad binariū generatus et
ē ternarius inter numeros sacraſ
simus/q̄ in ipso totius trinitatis vſtigiuꝝ iue-
nit/ q̄ sicut p̄ia vnitatis p̄mi p̄cipiū repūtac
vnitatem sic ternarius pſonap̄ in deo exprimit
trinitatē filiū scz a p̄ie generationē et spūs ſācti
a p̄ie p filiū pcessionalitatē. In temario ſi q̄
dē adbibuit ans. magnificare deū ſublimez et
gloriosū. vt dñ in li. de ce. et mū. c. iij. nā beatā
trinitatē clamat et pdicat q̄libꝫ creature q̄ ſcā
est a deo trino et vno in numero p̄dere et me-
ſura/ut dicitur libro ſap. xi.

Ex additiōe vnitatis ad ternariū
quaternarius ſurgit/qui a figura
quadrata nomē ſupſit. vt. d. Iſi.
forma aut quadrāgula maxime ſtabilis ē atq̄
firma. et iō maxime ſtabilitatē ſignat vniuersa-
lis ecclie et firmitatē fidelis aie tā i virtutibꝫ
q̄ in scientia et doctrina que cōphēdit cū oibꝫ
ſactis q̄ ſit longitudo latitudo ſublimitatis et
pfunditas.

Ex additione aut vnitatis ad qua-
ternariū ſurgit ſcōs numer⁹ impar
scz quinari⁹ q̄ iter ipares i binario
diſtas a temario ē ſecundus/et illos ideo ſepe
designat qui qđ trinitatis ſidei doctrinā ſcias

De numero

supaddunt. et tñ quāuis īstructi sint p fidē & p legē nihilominus tamen quinqꝫ fatuis virginitibus et quinqꝫ iuga boum emētibus comparantur. qz in quinqꝫ camalium sensuum voluptatibus adbuc detinentur.

A dditione quo qvniitat̄ ad q̄ narium crescit senarius qui prim⁹ numerus est perfectus qui ex suis partibus aliquotiens simul aggregatis reddit eandem summam. qd in monadib⁹ numeris non inuenit̄ nisi in senario. nec in decab⁹ nisi in .xxvij. et iō dicit boetius li. i. c. xvij. q̄ senarius numerus est emulatoꝫ virtutis qz nec superflue preditur nec diminute remittitur sed inter equales partes tenet mediū non habens superfluū neqꝫ diminutum. naꝫ senarius continet in se partem sui medium. s. ternarium et tertiam. s. binarium et sextam. s. vnitatem. Sex autem vnitates faciunt senarium et duo ternaria senariuz. et tres binarii eu dem reddunt numerū. et iō iste numerus pfectioꝫ gratie et virtutū significat in scriptura.

Septenarius quidem est qui ex additione vnitatis ad senarium et inter impares est tertius. super ex crescentiam gratie designat septiformis que semper crescat et perficit in tenēbus fidem beatissime trinitatis.

Octonarius autem qui crescit per additionem vnitatis ad septenarium et componitur ex duabus partibus equalibus. s. ex duob⁹ quaternarijs vel ex duobus imparibus inequalibus. s. ex qui nano et ternario signat super additiones beatitudinis et glorie in patria que succedit illis qui habuerint septiformam gratiam hic in vita vbi paritati meritorum respondebit paritas premiorū et imparitati tormentorum et afflictionum / imparitas gaudiorum et particularium consolationum. nam gaudium martirum alii paribus excedet gaudium confessorū et virginum coīngatorum. vt stella diffusa stella in claritate. i. corin. xv. et ideo propter inequlia merita et gaudia diverse et dispares dicuntur i domo patris luminū māsiones Jo. xv.

Duenarius autem qui crescit p additionem vnitatis ad octonarium et componitur ex tripliā tematio et immediatus se habet cum denario solum in vnitate differens ab eo. statim et gloriam representat tripliā iberarchie angelorum quarum quelibet conuenientiam habet et conformitatem cum beata trinitate et immediatus se habent ad deum ceteris creaturis.

Duenarius aut̄ qui p ex crescētiā vni tatis excedit nouenariū et limes terminus oiuꝫ simpliciū numerorū. primū aut̄ omniū ſp̄ositorū rep̄iſat merito ipsū christū deū qui ē alpha & o finis. s. principio. nō ſolū creatureꝫ principiū ſimpliū vñ felicitas et beatificatio ē bominū et ange loꝫ. denarius itaqꝫ numerus ē prim⁹ et limes nūeralis / qz ſine eius additioꝫ vel replicatioꝫ ulterius nūer⁹ nō ascēdit q̄ decies ſe duc⁹ nūer⁹ reddit pfectū. s. cētenariū qui ſe leua tranſit in dextrū. vt dicit Beda. Ex iā dictis p̄ p̄ numerorū aliis ē digitus / ali⁹ articulus / ali⁹ cōpoſitus. Digitus cōtinet numeros ſimplices ab uno vſqꝫ ad decē. Articulus cōtinet decez et reliquos denarios. Cōpoſitus ā plectū digi tu et articulū vt xi. xii. xiii. et ſic de alijs vſqꝫ ad xx. qui ē ſecūdus articulus ſicut. xxx. tertius. et xl. quartus et ſic de alijs vſqꝫ ad cētu. et decies cētu reddūt millenariū in quo dignitas denarij apparet ſine cuius replicatioꝫ ad millenariū nō venit. Recipit aut̄ numerus quātitatē et aceruus ex vnitatibus p̄fusus multiplicē diuisionē. Numerorū aliis par aliis ipar. Nūerus par ē qui i duabus partib⁹ equis diuidi p̄t ut duo quatuor sex et octo. Impar numer⁹ est qui in equis partib⁹ diuidi non p̄t uno medio vel deficiente vel ſuphabūdāte ut tria quicqꝫ septē. et reliqui vt. d. Iſi. Par aut̄ nūerus ſic diuidit̄. qz aliis ē pariter par. ali⁹ pariter iſ parat. aliis est impariter par. aliis ipariter iſ par. Pariter par numerus ē qui ſim parē nūer⁹ pariter diuidit quoſqꝫ ad indiuiſibilez p̄ueniat vnitatē. verbi grā. Ixvij. habent medietatē. xxvij. bic. vi. et iſte octo. octo aut̄ quatuor et bic binariū. s. duos. binarius aut̄ vnitatem habet que indiuiſibilis et ſingulans ē. Pariter ipar ē numerus qui i equas partes recipit diuisionem ſed partes eius remanēt indiuiſibiles ut sex. decē. xiiij. xvij. xxx. mor enīz ut tales numeros diuiferis incurres numer⁹ quem diuidere nō poteris in equas partes. Impariter par numer⁹ ē cui⁹ partes equaliter diuidi poſſunt ſe vſqꝫ ad vnitatē nō ptingūt ut. xxvij. bi medietate diuisi. xij. faciūt. rursus in aliam medietatē ſex. deinde i alia medietatē tria. ſed ulterius ſcēſſat oīno / ſi inuenit terminus indiuiſibilis in equis partib⁹ ante vnitatē. s. tria. Impariter ipar ē qui ab ipari nūero ipariter numerat̄ ut. xv. et xl. qui diuisi et ipares nūeri ab iparib⁹ et panib⁹ diuidunt ut ſepties ſe p̄tē faciūt. xli. et quinque quinqꝫ faciūt. xv. Itē parū numerorū ali⁹ dicunt ſupfluī. ali⁹ di minimi. Supfluī ſunt quoꝫ p̄tes ſimul dudic

Liber XIX

plenitudinē suā exceedūt vīputa duodenarius
babet enim partes quinq̄. duodecimam qđ
est vnum. sextam duo. quartam quod est tria.
tertiam quod est quatuor. dimidiam quod ē
ser. vnum enim dno tria & quatuor & ser simul
ducta. xvi. faciunt & longe duodenarum exce
dunt sicut & alijs similes plurimi. Diminuti sūt
numeri qui partibus suis computati minorē
sumā efficiunt. vīputa denarius cuius partes
sunt tres. decima quod est vnum. quinq̄ qđ ē
duo. dimidia quod est quinq̄. vnum enim &
duo & quinq̄ simul ducta octonarium faciunt
a denario longe miorem. Similis bis ē octa
narius & alijs plurimi qui in partes redacti in
tra consistunt. Perfectus numerus qui suis
partibus adpletur vt senarius b̄z tres partes
s. sextam tertiam & dimidiā. sextam que facit
vnum. tertiam duo. & dimidiā sc̄z tres. & he
partes in sumam ducit sc̄z vnuz duo & tria se
narum perficiunt & consumunt. Sunt autem
perfecti numeri intra denarium sex. intra cēte
narum xxvij. intra millenarium. cxvij. intra
decem milia quadringenti nonaginta & sex. &
hi numeri perfecti semper in sex vel in octo ter
minantur. & hoc alternatim vt dicit boetius p
fectos autem numeros raro inuenies & de fa
cili numerabiles/ quia vt dicit idēz. pauci sūt
& nimis constanti ordine pcreat. Superflui
autem & diminuti sunt multi & inordinate di
spositi & a nullo certo fine generati. Impares
autem numeri sic dividuntur. alijs sunt simpli
ces. alijs cōpositi. alijs mediocres. Simplices
sunt qui nullam aliam partem habent nisi so
lam vnitatem/ vt temarius solā tertia. & qna
rius solam quintā. & septenarius solam septi
mā. bis. n. vna pars sola ē. Et compositi sunt
qui nō sola vnitate metiuntur sed enāz alieno
numero pcreat. vt nouē & xv. & xxi. & xxv.
dicimus enim ter trini & septies trini & ter qni
& quīquies quini. Mediocres numeri q̄ quo
dāmodo simplices & incōpositi esse videntur
alio vero modo cōpositi. vt verbi grā nouem
& xv. nouenarius enim duz non comparatus
fuerit primus est & incōpositus quia non ba
bet numerū cōmūnē nisi solū monadicū ad xv
vero cōparatus secundus ē & incōpositus/ q̄
in illis cōis est numerus preter monadicū sc̄z
temarius numerus qui nouenarium cōsumat
vt ter trini & ter quini.

Alio mō dividuntur numeri/ quia
ois numerus aut cōsideratur per
se aut ad aliquid. perse ē numerus
qui sine relatione aliqua dī vt tria quatuor qn
q̄ sex & psimiles. Ad aliquid ē numerus q̄ res

latione ad alios cōparatur/ vt nōbi grā. quatu
or ad duo. dum enim quaternarius ad bina
rium comparatus fuerit duplicitē dī & multi
pliciter. similiter sex ad tria & octo ad quatuor
& decē ad quinq̄. itēz tria ad vnu sex ad duo
& nouē ad tria. Equales autē numeri dicuntur
qui sūt quātitatē sūt equales/ vt duo ad duo
tria ad tria decē ad decē cētū ad cētū. Inequa
les qui ad inūicē inequalitatē demonstrant
tria ad duo & quatuor ad tria / & vniuersaliter
quando maior minor & minor maiori compa
ratur dī unequalis. maior numerus est qui ba
bet in se illum minorē numerū ad quē compa
ratur & parum plus/ vt quinarius habet in se
ternarium numerum & eius alias partes du
as & sic de alijs. Minor numerus est qui con
tinetur a maiore ad quem comparatur cuz ali
qua parte sua. vt ternarius ad quinariū cō
tinetur ab eo cu duab? partibus suis. Mult
iplex numerus est qui habet in se minorē nu
merum bis aut ter aut quater aut multiplici
ter/ vt enim duo ad vnu dum cōparati fuerint
duplicitē est tria ad vnu tripliciter/ quatu
or ad vnu quadrupliciter/ & sic de alijs. Eō
tra submultiplex numerus est qui intra multi
plicem numerū multipliciter continetur/ vt
vnum a duobus bis continetur a tribus ter &
quatuor quater a quinq̄ quinquies & sic d' alijs.
Superparticularis numerus est dum fortī
or continet in se inferiorem numerū circa quē
comparatur similiter ad vnu partem eius /
vt verbi gratia ternarius ad binariū compa
ratus continet in se duo. & alium vnum que ē
media pars duorum. similiter quatuor ad tria
cōparati continent in se tria & alium vnu que
est tertia pars trium sic quinq̄ ad quatuor cō
tinet quaternarium / & alium vnu qui ē quar
ta pars quaternarij / & sic de alijs. Superpar
tiens numerus est qui inferiorem numerū to
rum continet & super hoc alteras eius partes
duas aut tres aut quatuor aut quinq̄ aut ali
as. verbi gratia. quinq̄ comparati ad tria ba
bet quinarius partes ternarū & ultra hōc du
as partes eius sc̄z duo. septem ad quatuor cō
parati habēt in se quatuor & alias partes ei
s. tria similiter nouem ad quinq̄ cōparati ba
bent in se quinq̄ & alias eius partes salicet q̄
tuor. Subsuperpartiens est qui continetur i
numero superpartienti cum aliquibus parti
bus suis duabus aut tribus aut plurib? dua
bus suis verbi gratia. tria continentur a quin
q̄ cum alijs duabus partibus suis. & quinq̄
a nouem cum alijs partibus suis & sic de alijs
Subsuperparticularis numerus est numerus

De numero

qui continetur in inferiori numero cū aliqua parte sua / ut media aut tertia aut quinta. verbi gratia duo ad tria tria ad quatuor quatuor ad quinque et sic de alijs. Multiplex subparticularis ē numerus qui comparatus ad inferiore numerū continet in se totū inferiore numerū multipliciter cū aliqua parte eius. vbi gratia. quinari⁹ comparatus ad binariū in se continet bis binos et quatuor et vna partē eius. et nouē comparatus ad quatuor continent i se duos quaternarios et vniū tamē q̄ nouenarij ēps vna. Multiplex superparticularis numerus est que comparatus ad inferiore numerū continet eū multipliciter cū alijs partibus eius / ut octonari⁹ comparatus ad ternā nū continet i se bis cū alijs partibus ei⁹. sili ter. xiiij. ad. xiiij. compati continent in se bis se nos sc̄z xij. cū alijs partibus eius. sic xvi. ad septē sic xxiij. ad nouē continent in se bis nouē et cum alijs quatuor partibus suis. Submultipliciter superparticularis numer⁹ est qui ad fortiorē sibi comparatur continet ab eo multipliciter cū aliquibus partibus suis. ut tria comparata ad octo continent bis cū duab⁹ partibus suis. similiter quanto ad xi. comparata continentur bis cū tribus partibus suis vt. d. Iſi.

Certio mō diuiduntur numeri sicut Iſi. aut sūt discreti aut continētes. Discret⁹ numer⁹ est q̄r discretis modis dividib⁹ continet ut vbi gratia. tria quatuor q̄n et sex etc. Continens vno numerus ē qui cōiunctus monadib⁹ continetur ut tēman⁹ numer⁹ in magnitudine intelligatur. Et dividitur hic numerus in linealem et superficialē et in solidum. Est autē linealis qui incipiens a monade lineali iter scribitur usq; ad infinitum. vñ alpha designat et scripturā p. designatione lineaꝝ qr becū rāvnitatem signat apud grecos. Superficialis numerus ē ita s̄ nō solū in longitudine s̄ etiā in latitudine continetur / ut trigon⁹ tetragonus seu q̄dragonus pentagonus vel circulans et ceteri qui sequuntur in plano pede. i. i supficie continētur. et iō figure sunt hic ponēde p. exēplo. nā trigon⁹ nūer⁹ totaliter ordinatur quadrat⁹ vero numer⁹ ē ita et terragonus ita pentagon⁹ si ue quinquangūlus ē ita Circularis numerus ē ita Spe ricus vero numerus est et circularis. quādo circulato nūero et multiplicato surgit et in se conuertitur. vbi gratia. qui quies quini quīquies bic circulus dū in seipz multiplicatus fuerit in seipz circulariter redit et sperā facit qr quīquies xxv. faciunt generaliter. cxxv. Solidus vero numerus ē qui longitudine altitudine et latitudine continetur. Naturā numerale et numerop multiplices diuisio

nē simplicibus pposui simpliciter intiendās p̄ut p̄z in vbiis beati Iſi. cuius vba per oīa sum secutus. Et quibus p̄z manifesta q̄ sub numeroꝝ diversitate diuersimode latēt miste steria diuarsaꝝ intelligentiaꝝ in canōe scripturā diuinitus inspirate. et ideo ut dicit boetius libro. i. c. i. Scientia numeroꝝ maxima est et iter mathematicas scientias a sapientib⁹ attēdenda / quia de omnib⁹ nature existētib⁹ de quibus habet differere philosophia preualet p̄e omnib⁹ arithmetica disciplina. quia sine numero nec littera littere cōiungit / nec sillaba sillabe recto ordine copulatur. Sic nec subiectum a predicibili discernit / nec a conclusione in sillogisticis inter prima media et ultima nō distinguitur vbi primi secundi et ultimi siue terci⁹ ratio non habetur. et ideo ut dicit boetius. omnes scientias precellit scientia numeralis / quia sine numero non subsistit triangulus / nec sine quaternario tetragonus siue quadrangulus / et sic de ceteris. Dicetiam in musicis est videre / quia musica est modulatio que numerorum nominibus adnotatur ut dicit idem Boetius / ut patet in dyatesserō et in dyapente et in dyapason / et alijs consonantias musicis que sine numero precedente nō dominantur. sicut nec astroꝝ cursus nec ortus sydex vel occasus / nec rēpoꝝ nobis patet varietas vel successus si sine nūerali adiutorio regeremur. Dia etiā creata rōne nūerali sunt formatavt dicit idē. et etiā rōnis nūeralis sunt exemplaritas in aio cōditoris. vnde sub certitudine numeri creati sūt et distincti tres irini ordinis angelorum. sub septenario et ternario distinguuntur virtutes et potētie oīuz rōnabilituz et spūaliū aioꝝ. virute et scia numerabili colligant elemēta. et (vt ita dicā) nūeroꝝ pūctōe fūgūntur vniuersa tā spūalia q̄ corporalia tā celestia q̄ terrena. nec babēt nūeri oppositionē iterse / et p̄portionē ex alijs q̄ ex seipis. vt. d. boetius. Nā in subā nūeroꝝ inueniuntur par et impar ex quib⁹ cōstat oīis nūerus / q̄ diuina qdā potētie cū dispania sunt et contraria tū ex via generatione. s. monade oriūntur / et i vna oppositionē et in p̄portionis similitudinē sine medio coniunguntur. vt p̄z q̄ oīis numer⁹ sub ipsa vel sub pari cūprehendit. Est autē par numer⁹ q̄ pot in duo equalia diuidivitate nō iterueniente. Impar vero ē q̄ nō pot diuidi i duo equalia vnitate intercidente. Uel scđm pitagoricam disciplinā. par numer⁹ est qui pot sub eadē dimensione diuidi i minima et i maxia. minima q̄deꝝ quātitate. i. divisione. maxio autē spacio et magnitudine vt si diuidas centū i q̄nq̄gita

Liber XIX

¶ quinquaginta. maximū spaciū est in quinqua gita. minimā vero quantitas est diuisio. Non enī diuisū est nisi semel et nulla potest fieri minor diuisio q̄ i duas p̄tes. nā quāto aliquis par numerus in plures p̄tes diuidit. rātio magnitudo plus minuit. vt p̄ 3 in arbore secca in plures p̄tes. Et numerus diuisiōis siue quātias multitudinis plus augetur. cuius ratio est vt dicit idē. q̄r magnitudo p̄t minui et dividit in infinitū. sed nūenī crescit et p̄grediti infinitū. et ideo pars numeri diuisio ē b̄ 3 magnitudinē maxima. sed sūm quantitatē disce, rātia minima. Impar vero numerus ē cuius numeralis diuisio est in duas partes vel particulas inequaes. Paraut nūer⁹ quādoq̄s diuidit in duas p̄tes equales et quādoq̄s iequales. quando vero diuiditur in partes equales. si vna pars diuisiōis ē par et reliqua erit par. vt quādo octo diuiditur i quatuor et quatuor. et xij. in sex et sex. et sic de alijs. Si vero vna pars diuisiōis equalis fuerit ipar et reliqua necessario erit ipar. vt quādo sex diuiditur i tria et tria. et decē in quicq̄s et quicq̄s. et viij. in septem et septem. vnde in equali diuisione nec paritas ipsaritati nec paritati ipsaritas admiscetur. pr̄ter q̄ solū in binario qui princeps ē paritatis et nō recipit unequalē diuisiōē. q̄r p̄stat ex duplii unitate et exprimā duo p̄ paritatem. quando vero par numer⁹ diuiditur in p̄tes inconquales si vna pars diuisiōis ē par et reliqua erit par. vt si diuidatur denarius in octo et in duo vel in sex et i quatuor. similiter q̄n sex diuidit i quatuor et duo et octo i duo et sex. et sic de alijs et si vna pars diuisiōis fuerit ipar alia pars necessario erit ipar. vt si diuidatur denari⁹ i septem et tria et octo in quicq̄s et tria. et sic de alijs. neq̄ vñq̄ fieri potest ut si vna pars diuisiōis par fuisse alia pars impar valeat inueniri. aut cu vna sit ipar alia par possit intelligi. Impar autem numerus semp diuiditur p̄ partes inequaes et semp vna pars diuisiōis paritati altera iparitati deputat. vt septem si diuidas in quatuor et tria. altera portio par altera ipar inuenitur. et hoc generaliter in oībus ipsaribus inuenitur. Est autē unitas genitrix oīs pluralitatis. nam si ipari addidens unitatē necessario parēnōe rū generabis. et si d̄ paritate unitatē dēpseris mōr̄ ipare numer⁹ p̄creabis. Omnium etiam numerōp̄ circa se positor̄ et naturali dispositiōne sibi inuicem coniunctōp̄ medietas ē unitas. verbi gratia. si dicatur vnuz duo tria. unitas addita facit binarium inter vnuz et tria ē medium. Itēz si dicatur duo tria quatuor unitas addita binario facit ternarium ē medium.

inter binarium et quaternarium. similiter si di-
catur tria quatuor quicq̄ unitas addita tem-
ario facit quaternarium inter tria et quicq̄ esse
medium. et sic de alijs ascendendo procedendū
est. De partibus autē et speciebus numeri pa-
ris pariter et impars impariter supradictū est.
Istorum autem numeroꝝ singulas creatiōes p-
portiones cōuenientias et differentias profer-
qui esset longum. et ideo de numeroꝝ p̄prietate-
bus hec sufficiant. Hoc solum autem sciam⁹
q̄ medium inuenire in numeris est difficile ut
dicit Isido. quia numeros esse infinitos cer-
tissimum est / quia quantumcūq̄ aliquem p̄tra-
xens et finem faciendum putaueris per additi-
onem unitatis totum numerum parem vel im-
parem p̄longabis. Rationem autem et p̄prietatem
etatem mediū numeralis sic aduertere potens
primo coniunge extrema et diuide et inuenies
medium. verbi gratia. pone p̄ extremis sex et
xij. simul iunge et habebis xvij. partire equali-
ter decem et octo et erunt nouem. Et est analo-
gicum in arithmetica / ut medius numer⁹ quo
monadibus superat primū totidem superet
ab extremo. Superat enī nouez sex in tribus
monadibus et totidez a xij. nouenarius supe-
rat / vt dicit Isido. li. ij. vnde superius post
ta sunt exempla.

De mensuris.

Ensire autem et p̄dera se p̄fissime locuz obtinenti scrip-
tura quorum rationes et p̄prietates ortuz habent a ge-
ometria disciplina. nam ut
dicit Isi. li. ij. geometria est
mensurandi scientia que continet se lineame-
ta et spacia siue intervalla figuraz et magnitu-
tudines / et in figuris numeros et dimēsiones
vt patet in circulis triangulis / quadrangulis
pentagonis / et alijs infinitis d̄ quibus omni-
bus non est presentis negotiū multa diffinire.
Sed pauca tāgere ppter simplices / de q̄bus
facit Isi. mentionem dicens sic. geometriē q̄
dripertita est dimensio in planum / in magni-
tudinem numerabilem / in magnitudinem ra-
tionalem et in solidas figuraz. Plane figure
sunt que longitudine et latitudine continentur
que sunt iuxta platonem numero quicq̄. Nu-
merabilis magnitudo que diuidi potest sedz
numeros qui i arithmetica edocetur. Abagni
tudines rationales sunt quarum mensurā sc̄i
re possumus per iudicium rationis / sicut i mati-
onabiles quarum mensure quantitas cognit⁹.

De numero

ta non habetur. **A**ffigere autem solide sunt que longitudine latitudine et altitudine continentur / ut est cibus. **S**unt autem plane figure plures species / ut dicit idem. quia prima piano pede est circulus qui vocatur circumductus / in cuius medio punctus est quo cuncta contingunt. et punctum illius geometrici centrum vocant piano pede ita. **Q**uadrilatera figura est in piano qua / tuor rectis lineis facit ita. **D**yatrateconogramon figura est plana ita. **D**ic / rogamus id est recti angulum figura plana est. i. triangulus et habet angulum rectum ita. **D**ysopleurum est figura plana et recta sub / ter in solidum constituta ita. **S**pelta est figura in totiduorum formata que in / cunctis partibus in solidum est equalis ita. **C**ubus est figura propria solidam quod longitudine latitudine altitudine continet in solidum ita. **B**ilindrus est figura quadrata habens superius semicirculum ita. **L**onus est figura que ab ampio in angulum ita. **T**utus sit ita. **P**iramis est figura que in modum ignis ab ampio in acutum consurgit ita. **E**tiam autem secundum disciplinam primo puncto cuius pars est nulla. inter omnia mensuram punctum est minimum dimensum et maximum praetium / quod omnium linea est principium a quo omnes incipiunt et progressiuntur. et in quo omnia finiuntur. Secundum lineam quod est ratio longitude sine latitudine que ex equo iacet in suis punctis / quia punctum incipit et in puncto finitur. Superficies vero est longitudine cum latitudine. Spissitudo autem trianum habet dimensionem / scilicet latitudinem et profundum sive altum. Ex istis tribus dimensionibus consistit omnis corporis scilicet ex longo / latere / et profundo. et ex his tribus partibus omni corporalitate subiectam habere pondus numerum / et mensuram. poteris tamen secundum artem numerandi medium geometricum invenire. nam eius extrema multiplicata tantum facit quantum et media duplicita. ubi ergo sex et octo. faciunt xvij. media huius sunt octo. nouem. modo sex multiplicata duo decies faciunt septuaginta duo. scilicet xvij. sexies faciunt septuaginta duo. scilicet octo multiplicata nomes faciunt lxij. similiter nouem multiplicata octies faciunt tantum sexagesies dispodiens. media vero scilicet octo et nouem multiplicata tantum faciunt ut dicit Iohannes. li. xij. Circulus itaque est linea a puncto usque ad punctum circa centrum equis spacijs circumducta. hec autem est figura simplicissima capacissima ab omni angulositate remotissima / exterius evenerit / iterum conuera / motu aptissima / et revolutioni congrua. cuius circumferentia suo

punctuali centro est remotissima / inter omnes figuram est perfectissima / omnes figuram et figurabilias ambigens / omnia potest continere intra se continens et a nullo extraneo perterrita a se est contenta / ut pertinet in circulo celum qui ab omnia et non ab aliis extrinsecus continetur. videlicet dicit Iohannes. sicut intra eum est omnis numerus / ita intra circulum omnes figurae claudit ab eo ita et breviter dicuntur circuli perfectionem et rationes circularis quadam naturali emulatio omnia mirabiliter imitantur. nam circularis forma celum sibi videlicet et motum / sic planetarum orbium in se circuliter reflectuntur. sic siderum cursus annorum et mensura et diversorum temporum anfractus in se incipiunt et in se redire continueruntur. sic elementa in vicem agunt et patiuntur. et que per corruptionem visinere videbantur per generationem iterum revertuntur / sic prius marius fluxus et refluxus fluunt et refluxunt / et cum desierit ire moritur. sic herbe et arbusta fructus et semina inde reciproca a se exerunt et in se perturbantur. Sic celestes spiritus a deo exerunt per creationem et in deum mouentur per affectionem a deo emituntur per actionem et ad deum revertuntur per gratias actionem. Sic et anima rationalis ab aristotele comparatur circulo ratione sue perfectioris et capacitatis. **O**mnius enim figurae yspimetras. i. equalis animatus habentum maximum est circulus. et ideo rationis modulus sphericus haec forma qui ad hoc creatus est ut eum capiat anima per intellectum. **E**lucubratus conditor est deus qui in circulo designatur. nam videlicet trimegistus. monas monadem genuit / et in se suum reflectit ardorem. i. amorum. nam per generationem ab eterno filium et per filium spectat spiritum sanctum qui est ardens. i. amor virtusque nexus. nam deus per ab eterno se intelligit perfecte / et intelligendo perfecte se diligit / que dilectio ultra se ad aliud non extensis / sed potius ad intelligentem et intellectum. i. per se et filium a quibus procedit ipsa dilectio ad modum circuli se reflectit. unde id est deus in essentia per intelligens et intelligendo filium significans et filius a per genitus et intellectus / et amor a per filium procedens / et in virtutibus se reflectens. s. spiritus sanctus. Ex quo patere potest quod perfectio est in divinis personis quod earum pluralitas trinitas numerum non excedit. Ideo etiam secundum probum interrogatur quod esset deus sic dicit. Deus igitur est intellectualis spuma / circulus cuius centrum ubique est / circumsferentia autem nusquam. Ex quo per rationem circuli relinet in qualibet creatura.

Triangulus est figura habens tres angulos equales duobus rectis : quid autem sit angulus rectus alias determinatur. per naturam autem anima vegetabilis que habet tres

Liber XIX

potentias in se sc̄ generatiuam / nutritiuam /
et augmentatiuam / triangulo qui primus est
omnium figurarum geometricarum / quia vegetabilis
est prior omniū animarū habens i se
temariū potētiarū. Est autē triāgulus iter figura
rū angulares p̄m̄ q̄r solidā h̄z lōgitudi nem
et latitudinem. et ideo omnis figura habens
plures angulos ut tetragonius. i. quadrangu-
lus pentagonus. et c. tot in se p̄dudit triangulo-
los quoct linee ab angulo in angulum p̄trabun-
tur ut p̄z in quadrāgulo qui duos cōtinetia-
gulos si ab uno angulo ad aliū angulū oppo-
sitū linea deducat ut bic et si ab alio an-
gulo linea ad oppositū p̄trahatur qua-
two: triāgulos cōtinebit ut bic et sic in oī-
bus figuris alijs tot eidē diui- dunt triā-
guli quoct ipsā figurā angulos habere cōtigit
ut quadrangulus quatuor eductis lineis triā-
gulos quatuor cōtinebit. et pentagonus qui,
q̄. et exagonus sex. et septagonus septem. et sic
de alijs ut dicit boetius libro anismetricorū
c. vi. ac vero triangula figura sic p̄ angulos di-
uisa i alias figuras nō resoluitur nisi i seipz
i tres enī angulos diuiditur ut patet hic
ad eo enim est hec figura latitudinis pri-
ceps ut cetere superficies in hāc resoluātur ipsa
vero qm̄ nullis est p̄cipijs obnoxia neq; ab
alio latitudine sumpta iūciū in seipsum solua-
tur. ut dicit idem ibidem. Nulla vero potest ex
cogitari figura angularis que nō habeat orū
et p̄cipiū a triangulo. nā triāgulus omniū
aliaz formarū et figurarū est p̄cipiū et elemen-
ti. Et hoc p̄z in numeris. nā quaternarius na-
scitur ex ternario qui triangulus est sive trigo-
nus et ex uno qui p̄tate trigonus est generatur
nā hāc dignitatem h̄z vnitatis que m̄ est oīuz
numerorū ut in se vim obtineat nō actu s̄z p̄tā-
re oīum numeroz qui ab ipsa generantur. ut
dicit idem boetius li. ii. c. xvii. sic et pentago-
nus ex quaternario supra se posito et vnitate
que vicem suplet trianguli generatur. et sic de
omnibus alijs numeribus figura p̄t ostendi-
q; semp ex figura triangula quilibet numerus
generatur / sicut ibi in terminis boetius de ter-
minat manifeste ponēs exiplū in tetragonis
pentagonis exagonis et in alijs multis.
Habet et aliud singularis p̄puerans figura
triangularis quia omnis alia figura sibi po-
test esse basis et ex base supposita potest surge-
re figura triangularis quia omnis alia figu-
ra piramidalis que habens in se formā man-
gularem tot in se continet triangulos quoct cō-
tinet angulos in seipsum basis. ubi gratia si po-
natur quadrangulus p̄ base potest super sur-

gere figura piramidalis / tot in se cōtinens triā-
gulos quoct in se tetragonius idest quadra-
gulus dignoscitur angulos in se continere / ut
patet in hac figura. Similiter i basis fu-
erit pentagonia p̄ rāmis surgens trian-
gularis quinq; triangulos representare pote-
nit supra basim ut patet in figura piramidali
posita sup basim pentagonalem ut bic
Sic etiam supra basim exagonam p̄t
surgere piramidalis figura sex cōtinens triā-
gulos manifeste. et sic de alijs. Ipsa etiam fi-
gura trianguli potent piramidis esse basis ve-
dice idem. et in ipso triangulo piramidali tri-
plex triangulus secundum tres angulos pote-
nit inueniri / ut patet bic. Hinc ita vide-
tur diuina dispositio in omnibus s̄z pa-
tissime in numeris et figuris. De alijs autēz fi-
guris tam numerabilibus q̄ geometricis mo-
do videtur supersedenduz ppter difficultatez
et infinitam figurarum diuersitatem quāvis
singularium considerationum maximam con-
ferat utilitatem theologice discipline ut patet i
quadrangulo qui est inter figuras et numeros
solidissimus equis latēbus distinctus et euā-
gelicam representans doctrinam / que per de-
cem partes orbis immobilem optinet verita-
tem atq; firmaz. ut dicit Beda super gen. An-
gulus autem multarum figuraruz est commu-
ne subiectum quia omnes predice figure sub
diuersitate angulorum terminant. Est autem an-
gulus duarum linearum alterius contactus
Secundum modum autem contigendi se va-
riatur angulus / quia nunc rectus nunc obli-
quis vel reflexus nunc acutus nūc obtusus.
Hancima autem virtus consistit in angulo re-
cto quia in ipso tota virtus que consistit in li-
neis a basi confluentibus ad angulum forfi-
catur propter linearum concursuz panter et co-
tactum ut patet in oculo qui omnia compre-
bendit sub angulo. nāz radij qui linealiter ve-
nuunt a re visa faciunt vnam piramidem cui
conus est in pupilla et basis in re visa et bi ra-
diū inangulātur in centro pupille et per angu-
lum illum piramidalem formatur visus / ut di-
cit auctor perspective. quere supra li. ii. de ma-
tena visus. et in li. v. de materia oculoz. Par-
tes itaq; opposite inter se opposite et ab ini-
cium superate in angulis cōueniunt et panter i
vnum ficiuntur. Pauca itaq; de natura figu-
rarum et angulorum exempli gratia sunt hic di-
cta / ut sciamus quia illoz rō nō est necessaria
ad diuersa mysteria diuine pagine cognoscenda
que sub numeroz et figurarū metabophoris
multiformiter sunt velata. vnam sicut circulus

De pondere

omnibus munis libera sine obsaculo et of-
fensa ut dicit idem lucretius. Privata via est q
vicino municipio est data. hec solet esse open-
diofa gramiosa qd pedib? itineratum minus
trita ex vtraq? pte vie arborib? consita. Agger
est media strate eminētia coaggregatis lapidi-
bus/ab aggere.i.a coaceruatione quā hystori-
ci viā militare dicunt. de qua dī . Qualis se-
pe vie deplēsus i aggere serpēs. Itiner. evia
q ab hoie quoq? in pōt. Differunt tamē iter
et itiner. Iter. n. est loc? trāsitu facilis. et iō ap/
pellatur iter. Itiner autē est iter louge vie et ipē
labor ambulādi ut quovelis puenias. Seme-
mita autem est mediuz itineris a semini dicta.
Semitita vero hoiz. callis ho pecudū l'feraz
callis. n. est iter pecudū iter mōtes angustū et a
collo pecudū titū et pduratū. et iō a callo evo-
catū. Tramites sunt in agris transuersa itine-
ra sic dicta/ eo q ad rectā viā trāsmittane. Di-
uersū sive diuersoz est flupys viaruz via. s. ten-
dens in diuersa. diuerticulū autē est digressio a
latere vie publice vel private. Biuijz est dua-
rū viaz p̄cipiū quoq? vna tendit ad dexterā
alia ad sinistrā. et loc? vt sepi? pericolosus
et suspectus/nā i biuijs insidiātur fures et ra-
ptores. In biuijs etiā expectant vel circuueni-
unt meretrices. Est etiā locus ambiguus. qd
que via sit tenēda sepi? dubitatur. et iō ponū-
tur in biuijs imagines/ et crucez vt sciat quaz
partē vie tenere debeat transeuntes. Lopeta
est locus in quo vie copetunt multe et cōueni-
unt sicut triuie et quadruuie/ et locis piculo-
sus et dubiuos sicut biuiū. Ambitus ē iter vici
noz loca et edificia loc? duoz pedū et dimidij
ad circueudi facilitatē derelictus et ab ambien-
do. i. circueudo sive ab ambulādo sic ē dictus
Orbita est vestigium rote sic dicta ab orbicula-
ri figura rote que p̄primēdo provocat et p̄fudat
Actus dī loc? quo pec? agi solet et est tūc diuo-
sum et fluxosū. Vestigium ē pedis signū plāta ī
terra vel in puluere ipressū. sic vocatū/ qd p ve-
stigiū vie p̄terētiū instigātur et iprimūtur. re-
linquunt aut pedū aialiu ī suis vestigijz quod
dā odoris idicū quo a canib? venaticis et ab
alijs feris sepi? deprebēdūtur. qd sc̄ies leo de-
lets sua vestigia cauda sua ne ab isequētib? co-
gnoscat. Nec dī mēsaraz p̄prietasib? et diffe-
reñtib? dicta sufficiāt. et que supēn? dicta sūt su-
pta sūt de Iſi.li.pv.c. vltimo,

De pondere.

Ponderū etiā ut dicit Iſi. sicut et mensuraz expedit sc̄i
re modū. Lūctis enī corpis
rebus nature potētia pōd?
dedit/ suū quoq? regit om̄is
pōdus. et iō pōdus a ponē
doest dictus. oia. n. ponit pōdus et collocat ī
suo loco/ qd n̄ibil aliud est pōdus nisi impe-
tus rei tendētis ad locū suū. Duplex autē épō-
deris p̄cipiū effectū sc̄ leuitas et grauitas
vnde leuitas in simplici materia et subtili mo-
uet sursum/nec quiescit donec veniat ad locū
suū. et ideo ignis sub pondere mouet sursum
nec quiescit donec veniat ad speram suā. Ecō
trario grauitas in materia dominās corpule-
ta et terrestri mouet deorsū nec quiescit donec
centrū inueniat ad qd tēdit. et ideo oia grauita
suo pondere centrū peuit. vnde omnis mate-
ria rara et subtilis duplēcēt babet causam le-
uitatis. nam talis materie partes cū sint sub-
tiles mouentur a centro ad circūferētiaz nec
quiēscunt quoq? tangunt eam. talis etiam
materia propter partium rarefactionem plu-
rimum est porosa et eius partes sibintract vir-
tus ignea que partes terrestriores dissoluit et
consumit. et sicut corporis levigat et sursum di-
cit. vñ calor maria est cā et potissima leuitatis
sicut frigiditas cui? motus ē a circūferētia us-
q? ad cētrū cā ē cōpactionis p̄tū et coadunati-
onis et p̄ ḡis grauitatis. vnde oē corp? quan-
to ē solidi? et opactus/tāto graui? et quanto
rarius/tāto leui? inueni. et cū pōdus respici-
at tā leue qd graue rōne iclinatōis vtriusq? ad
locū suū sibi a natura naturaliter deputatum
nomē tamē pōderis sibi vulgariter vēdicatrō
grauitatis. nā que descēdūt ppter suaz graui-
tate dicunt pōderosa. qd no ascēdunt sursum le-
via dicunt et p̄ opposituz p̄ pōderosa v̄sualit
dividunt. et iō. d. Iſi.li.xv. qd pōd? dī ē pē-
suz/ eo q i statera pēdeat iam librāmē. Sc̄bz
autē modū sumēdi v̄sualiter sortitur uoie
pōderis aliquādo res i qua sit pōderatio. ali-
quādo res pōderata. aliquā massa circa quam
res pōdere iudicāda pōderat. Instrim itaq? ī
quo pōderatio fieri cōsuevit/ diuersimo de nū
cupatur. Dī. n. mutina q̄ b̄z Iſi. ē gemia pōde-
rū lant eq̄li ex ase pēdes facta pp maiora pō-
derāda/ v̄sūt ceteraria et tācēta. sicut momen-
tāca p̄ pua modicaq? pecūnia appēdēda. Sta-
tera a stādo ē dicta eo qd duab? lācib? ī uno ī
medio stilo librata eq̄liter stet. Lances autē dī
cū capbi enē duo tenuissimi ī quoq? uno pōi
sur pōd? pōderās. in alio res pōderāda. Est
maḡ iustū pōd? qñ abe lāces cū suis pōdēb?

equaliter sibi inuicem ev̄respondent. Talius aut̄ siue lingua sequens lance magis p̄oderā tē momentū statere noīatur. vocat filū mediū quo minime statera regitur t̄ lances adequant et amēn/ ut dicit idem. Unicus aut̄ ponderi certus est modus noībus pp̄ris designatus ut dicit Iſi. Calculus enī dicitur minima ps pondēris t̄ est quarta pars oboli constans ex pondere duoꝝ granoꝝ lentis t̄ vocabatur cal culis pp̄ter p̄anitatem q̄r calculus ē ita modi cus ut sine molestia conculces. Siliqua xx.ps ē solidi cuius nomē a fructu arboris sumpsit. Obolus siliquis mb̄ app̄editur. siebat enī olim ex ere ad modū sagitte/ vñ t̄ nomē accēpit. sagitta. n. obolus a grecis dī ut dicit idē. Scrupulus sex siliquaꝝ p̄dere p̄stat t̄ apud grecos dragma vocat t̄ ē dictus sic diminuti ve a lapillo breui qui scrupus vocat. Dragma ē octaua ps vnicie t̄ denarij pondus argēti tribus cōstat scupulis. i. xvij. siliquis. Denarij aut̄ ē dictus quasi p̄ x. nūmis reputatur ut. d. Iſi. Solidus ē vocat q̄r nibil ei deesse vñ. nā veteres integrū solidū dicebant atq̄ totū. Nū misina idē ē quod denarius noīe t̄ effigie pri cipis insignitus. nā ab inicio nūmisina nūm̄ argēteus erat ut dicit Iſi. Sextula idem ē q̄d solidus sic dictis/ eo q̄ bis sex vncijs cōplexa tur. bāc vulgus aureū solidū vocat/ cuius ter ciā p̄tē tremissē vocant/ eo q̄ solidū fiat tremis sis. Sextula bis assūpta duellā facit. ter posīta staterē reddit ut dicit ibidem Iſi. Stater ē medietas vnicie app̄edens aureos tres. vnde t̄ vocatus ē stater quasi tribus solidis ster. bic t̄ semiuncia q̄r semis b̄ 3 de vncia. bic ē semis sis q̄r p̄oderis semissis ē quasi semis assis. ut dicit idē. Est aut̄ assis minimū in p̄odenibus sicut vnitatis in numeris ut dicit gl. ibi. nōne duo passeris esse veneūt. Quadrā quartā partē vnicie p̄derat t̄ dodrās dī in greco. sidus ī la tino. sita dī in ebreo habens apud eos vnicie p̄odus. apud grecos vero quēadmodū apud latinos sidus quarta ps vnicie ē t̄ stateris me dietas/ dragmas app̄edēs duos. vñ sidus in Iri diuinis vncia ē/ apud gentiles quarta ps vnicie est dicta/ eo q̄ vniuersitatē nūeroꝝ pon deꝝ sua vnitate vincat sine vniat t̄ cōplecat. constat aut̄ ex dragmis octo. i. scupulis. xxiij. quod p̄ legitio p̄dere babel/ q̄r numer⁹ scupulorū eius horas diei t̄ noctis metitur/ vel q̄r libra efficiat xij. cōputata. libra xij. vncijs p̄ficitur. t̄ ideo genus p̄fecti p̄denis reputatur q̄r tot vncijs p̄stat/ quot mensib⁹ ann⁹. Est au te libra dicta quasi libera/ q̄r cūcta intra se p̄dера predicta cōtinet t̄ cōcludit ut dicit Iſi.

Bilibris duas cōtinet libras. est enī bilibris duplicata prima. c. dragmis app̄editur t̄ ēno men grecū. Talentū sūmū p̄odus eē dī apud grecos. nā nibil calculo minus siue eēl quod enim facit vnitatis in numeris hoc facit assis si ue calculus ī p̄oderib⁹. talēto vero nibil ē ma ius sed hoc p̄odus variatur iter gētes. nam apud romanos talentū ē. lxxij. libras. sicut plau tus ostendit qui dicit duo talenta esse. clxiiij. libras. Est autem talentuz triplex minimū/mediū/ t̄ sūmū. minimū est. l. libras. mediū. lxxij. libras. ōstat. t̄ illud talentū fuit talentū scūarū Lentenarium summū nomen habet eo q̄ centum libras pondus pp̄ter perfectionē numeri centenām instituerunt romani (bucisq̄ Iſi do. li. xv. in. c. de ponderibus t̄ mensuris.

Iact autēz subseruit theolo giae discipline ars numerādi t̄ mensurandi. sic eidē fa mudatur scientia modulādi nam musica que modulati onis in sono t̄ in cantu ē per via sacre scripture mīstērijs valde ē necessaria nā ipse mundus quadā ammoniaca p̄portōe fertur esse cōpositus ut dicit Iſi. li. iiij. t̄ celum ipsum sub cōsonācie modulatione dī circuagi t̄ revolui. nā musica mouet effectus p̄uocat ī diuersos habitus sensus. In p̄elijs quoq̄ t̄ be cōtentis pugnātes accēdit. ac quāto vebe mentior fuerit clangor/ tāto fit animus ad cer tamen fortior. siquidē t̄ remiges cāms hortat ad tolerandos quoslibet labores. animuz enim mulcet t̄ singulorū operū fatigatiōes vōcis modulatio cōsolatur. exeratatoſq̄ anios sedat musica (sicut legitur de dāvid) qui a spi ritu imundo saulem arte modulationis libera uit. Ipsijs quoq̄ bestias nec non t̄ serpentes volucres atq̄ delphies musica p̄uocat ad au ditum. Sic vene sic nerui corporis t̄ eoꝝ pulsū/ sicomnes corporis artus virute ammoniaca pariter sociantur/ ut dicit Iſido. Musice autem tres sunt partes scūlēt ammoniaca/ rhythmica/ metrica. Ammoniaca vero est que discer nit in sonis acumen t̄ grauē scđm arsim t̄ the sim sc̄z elevationem t̄ depressionem t̄ p̄portionalem soni t̄ vocis mutationem. Et ē amon nia dulcis: cantuꝝ consonantia proueniens ex proportione debita in diuersis vocabus/ flatibus/ pulsibus siue sonis. nā ut dicit Iſi dorus. aut voce editur sonus/ sicut per fauces aut flatu sicut p̄ fistulā atq̄ tubā. aut pulsu ve p̄ cibā vel citabarā t̄ hmōi q̄ p̄cussa sūt cano ta. Et dicitur ammoniā ab ad t̄ monos. i. vñā

De sono

quod vnaꝝ concordiam tendunt in cantibus omnes voces ut d.b. nā in oī melodia exigū tur plures voces siue soni. et h̄i concordes/ qz vbi est vox vna tātū aures non placat/ sicut ē vox cuculi siue cantus. vbi autē plurimū puta diuersitas nō delectat/ qz talis diuersitas cōtra discordiā nō cantū sed vlnlatū p̄creat. sed vbi ē vocū plurimāꝝ et diuersāꝝ cōcors vniō ibi armoniacā p̄portio est et modulatio / siue dulcis simp̄phonia. vnde Iſi. simp̄phonia inq̄ est modulationis tēperamentū cōcordans sonis in grauibus et acutis. et per hāc armonias voces acutiores et grauiores cōueniunt et cōcordant/ ita vt si quis ab eo dissonuerit sensuꝝ auditus offendat. et talis cōcordia vocum dī eufonia que ē vocis suauitas que a suauitate et melle dī melodia cui cōtraria est dyaphōia i. vox dissonans siue discrepans et deformis. Ad melodiā aut̄ armoniacā faciendam requiri n̄tur dyastema/dyceses/tonus/ypludius/podorus/arsis/tesis et suavis vox siue sonus tēperatus. dyastema itaq̄ dicitur vocis spaciū ex duob⁹ vel pluribus sonis aptatuꝝ. dyesis dicitur spaciū et deductio modulandi atq̄ vergendi dī uno in altero sono. Tonus est acuta enūciatio vocis. Est enim armonie differēcia et quantitas que in vocis accētu vel tenore cōsistit/ cuius genera in xv. partes musici diuise sunt/ ex quibus dicitur yperludius nouissim⁹ sc̄z acutissimus. podorus autē oīuz est grauissimus/ vt dicit Iſi. Arsis est vocis eleuatio et fit cantus inicium. Tesis est positio et hec est finis vt dicit Iſi. unde cantus est vocis inflexio. Nā sonus directus est vt dicit idē. et sonus precedit cantū. oīs enim vox est sonus sed nō econuerso. nam sonus est obiectū auditus qz quicquid auditu percipitur sonus dicitur vt fragor arborꝝ. collisio lapidū. strepitus fluctuꝝ et ventoꝝ. garritus aviū. mugitus animaliuꝝ. voces et clangores boiūꝝ. et percussions or ganooꝝ. Vox aut̄ p̄prie dī sonus ab ore animalis platus et aere aut̄ percusso et ad superficie duri corporis alliso generatur sonus cui allisonis p̄cussio citius et facilius vīsu p̄cipitur q̄ eius sonitus audiatur. et ideo citius videtur p̄cedens coruscatio q̄ tonitruo auris hoīs p̄fūdatur. Vox aut̄ est aer tenuissimus plectro lingue formatus. et ē quedā vox significativa naturaliter vt garritus aviū et gemitus infirmoꝝ. et alia ē significativa ad placitu vt vox hoīs articulata et ad aliquō verbū p̄ferendū rōnis ipērio lingue organo informata. vox n. verbi ve bialū ē nec pōt cōceptū verbū in mente extensus exprimi nisi vocis adūnūculo mediane

p̄feratur. vñ intellectus p̄rō verbū in mente gignit qz per vocē postea ore p̄mit. vnde vbus et mente genitiū et conceptū per vocē quasi per organū se exterius ostendit. Vox aut̄ disposita ad cantū et ad melodiam b̄z bas p̄prietates ut d. Iſi. Suaves inquit voces sunt subtileſ et spisse et clare et acute et perspicue. Subtileſ sunt in quibus spūs non est fortis/ qualis est in infantibus et in mulieribus/ et in alijs non babentibus nervos grossos fortes et spissos. nam subtileſ corde emittunt voces siue tonos tenues et subtileſ. P̄gues vero voces et spisſe sunt qñ spiritus multis egreditur ut sunt voces viroꝝ. Clare quando bene sunt tūmule et sonore et omni raucedine ipenmixte. Acute sunt voces quando sunt valde alte. Perspicue voces sunt que longius protrahuntur ita ut continuo impleant omnem locum/ sicut clangor tubarum. Dura vox est rauca et quando violē ter emittit sonum suum sicut tonitruum est et si aut sonus incidis quādo percūtitur ferrū durum. Aspera vox est rauca et que dispergitur p̄ minutos et dissimiles pulsus. Leca vox ē que cum mox emissa fucnit connescit/ atq̄ suffocata nequaq̄ longius producitur/ ut patet in fūtilibus. Cliniuolenta vox est mollis et vox flexibilis atq̄ leuis et hec est dicta yinuolē/ ea a yinno hoc est a titinno molliter reflexa. Perfecta autem vox est alta suavis fortis et clara alta ut in sublimi sufficiat clara ut aures imp̄iat. fortis ne trepida deficiat. suavis siue dulcis ut auditum non deterreat/ sed potius ut aures demulceat/ et audientium animos blandiendo ad se alliciat et conuertat. si et his aliqd defuerit vox perfecta nequaq̄ erit/ ut dicit Iſi do. Et præterea armonia organica que ex fūtu constat quando scilicet aliqua instrumenta artificialiter preparata flatu debito persuf flantur/ ex cuius flatu quantitate et orgāi via qualitate diuersi soni artificialiter p̄creantur ut patet in organis tubis fistulis et consimilibus que omnia vanos sonos promunt. Organum est generale nomen vasorum omnium musicorum. specialiter tamen appropria tum est instrumento ex multis compositione fistulis/ cui folles adhibentur. et hoc solo musico instrumento vtitur ecclesia in prosis in sequentijs et hymnis ppter abusum histriouꝝ electis alijs tere instrumentis.

Tuba a turenis primitus est inuita. de quib⁹ Eurgi. Turenusq; tu be mugire p̄ ethera clangor ytebat

autem antiqui tubis in prelijs ad hostium ter
rificationem/ad cōmilitonum animationem
ad equorum bellicorum in pugnam puoca/
tionem/ad bellorum muniendaꝝ p̄gressionē
ad significandā in certatiuīs cū victoria vene
rationē ad fugiendū siue fugitiuꝝ reuocatio
nē. Itē vtebātur tubis in festis & in cōiuīs/
pter populi cōuocationē/pter exercitatio
nē ad dei laudē/pter p̄fletie & gaudiꝝ p̄coni
satōeꝝ. & suitōeꝝ p̄ceptū. n. fuit iudeis ut i bel
lis tubis sacris dangerent & etiā in initio no
ve lune buccinarent & vt annū iubileū qui an
nus erat remissionis tubaꝝ sonituꝝ p̄nūciarēt
& gaudiū ad quietez oībus p̄mulgarent. Est
aut̄ p̄prie tuba vt dicit Iſi. li. xvii. instrumē
tuꝝ bellicis certainiib⁹ adhibitū ad denūci
anda signa belloꝝ vt vbi exaudiri preco non
poterat p̄e tumultuꝝ/sonitus tube clangentis
attingeret. Et dī tuba quasi tona. i. caua. int̄e
nus. n. est cōcava & valde plena ppter ampli
orē flatus receptionē. exterius aut̄ est rotunda
circa tubantis orificiū valde stricta/sed i par
te anteriori multū āpla manu clāgētis ad os
ponitur/regitur/erigitur/deprimitur & tenet
cuius sonus varius ē vt. d. Iſi. Nā interdum
canit vt bella cōmittātur. interdū vt eos q̄ fu
giūt i sequant̄. iterdū vt exercit̄ ita se recipiāt

Bucana dī quasi vocina / p̄ua sc̄z
tuba cornea vel lignea siue enea/
qua signū dabatur antiquitus con
tra hostes. nā vt dicit Iſi. li. xvii. pagāi agre
stes ad omnē vslū pariter sono bucame quo ca
batur. vñ. p̄prie buccina agrestibus signū fu
it. de quo persius. Bucca cogebat priscos ad
arma quintes. hmoi clāgor buccinū dī. vt. d.
Idē. bucanis aut̄ cornis vtebātur hebrei pre
cipue in kalendis i memoriā liberatōis ysaac
p eo cornuto ariete i sacrificio imolato vt. d.
gl. super genī.

Tybia dī eē dicta/ eo q̄ de ceruinis
tybīs & bīnulox̄ credid̄ penit̄ fuis
se facia. bīn tybicē differunt tybiaꝝ cātis. vel
scđm. b. tybia dī a tybim quod ē cīpus vlcā
lamus/q̄ a calamis quibusdā tale instīm an
tiquitus siebat. & bīn dicitur bic tybicē. bīn
nis. ille qui tybia canit. & fuit quōdā instīm lu
gubre quo vtebātur boīes in funeribus mor
toꝝ vt. d. gl. sup mathe. ix. cū audisset tybicas
nes sc̄i. carmē lugubre canētes.

Citamus a calādo ē dictus. i. a fū
dēdo voīces/ & ē generale nomē fi
stulaꝝ. nā fistula est dicta/ eo q̄ voīce emittat.
nā fōs grece voī latine. stolia vero emissā. vñ
fistula quasi emittens sonū siue voīce/bac vñ

tur venatores q̄ eius sonū cēnū libēter audi
unt. sed dū vnius venatoris fistulatione ceru
ed auditū allicitur/ mox ab alio & quo nō pre
canet sagittatur. vox autē fistule decipit volu
tres dū canēdo eaꝝ simulat & singit voīces. vñ
de dī fistula dul. ca. vo. tc. fistula insup dele
trat oīes. & iō fistulis vtūtūr pastores dū vigi
lant sup gregē suū vnde & quidā noīe pan. dī
cebatur esse deus pastoralis qui prius dispa
res calamos ad cantū adaptauit/ & studiose
arte cōposuit. de quo Virgil. dicit. Pan pris
mos calamos cero cōiungere plures. Insti
tuit/ pan curat oīes omniūc magistros &c.
& iō q̄ instrumentū fistulaꝝ ab eo inuentū pan
donū ē vocatū. vt dicit Iſi. ad hoc fistulis se
excitant vigiles vt eaꝝ melodie suavitate ad
dormiendum citius & suauius p̄ucent in le
ctulis quiescentes.

Ambuga est genus ligni fragilis
cuius rami sunt concavi & vacui
atq̄ plani. vnde tybie cōponūtur
& quedā spēs simphonie. vt dicit Iſi.

Simphonie est instrumentum mu
sicum qđ fit ex ligno concavo pel
le contēta in vtraq̄ parte sua quā
multa bīncide uirgulīs ferunt. fitq̄ in ea ex
concordia gravis & acutī suauissimus cantus
vt dicit Iſi. simphonie tamen dicitur collatio
& concordia quorūcūc signoꝝ/sicut chorūm
dicitur concors vnitas diuersarum vocū. vt
dicit glo. super luc. xv.

Rimonica richmica est canora me
lodia ex pulsu & percussione nervos
um & timitu metallorum gene
rata. & huic armonie diuersa subseruunt istru
menta vt timpanum/cībalum/lira/cithara
psalterium atq̄ sistrum.

Timpanum est pellis siue coriū
ligno ex vua parte extētum. Est
enī pars media simphonie in sī
militudinem cībri. & tybula percutitur/ quē
admodum percutitur simphonie vt dicit Iſi
cui si iuncta fuerit fistula dulciorē reddit me
lodiam:

Cithara ab apollō ē reperta/ sc̄i
grecorum opinionem. Est autē
cithara similis pectori humo / eo
q̄ sicut vox ex pectori/ ita cantus ex cithara p
cedit. & ideo sic est appellata. nam pēctus tori
ca cithararum appellatur. paulatim autē plu
res eius species extētunt/ vt psalteria/lire &
bīusmodi. & aliquē habent formam quadra
tam. aliq̄e trigonalem. cordarum etiam nu
merus multiplicatus est & cōmutatum genus

De sono

252

veteres aut̄ vocauerūt citharā fidiculā vel fidi-
cē q̄ bene p̄partū iter se corde eius. qm̄ bene
cōuenit inter quos fides ē. habebit enī citha-
ra septē cordas. vnde Virgi. Septē sūt soni
septē discrimina vocū. discrimina aut̄ sunt di-
cta ideo q̄ vna corda vicine corde similē sonū
reddit. ideo aut̄ sunt septē corde. vel q̄ totam
vocē iplēt vel q̄ septē motib⁹ sonat celū. Cor-
da aut̄ ē dicta a corde q̄: sicut pulsus cordis ē
in pectore/ ita pulsus cordarū ē i cithara. has
primo mercurius excogitauit iō q̄ prior i ner-
uos sonuz strinxit vt. d. Iſi. Lorde aut̄ quan-
to magis sunt sicce et etiā magis tense / tanto
amplius sunt sonore. plectrū aut̄ dī instrumē-
tū quo tēperantur corde et tenduntur.

PSalteriū a psallendo idest a cātā
do est noiatū eo q̄ ad eius vocez
chorus cōsonādo respōdeat. Est
antilitido cithare barbarice i modū delte lie-
tere. sed psalterij et cithare hec est differentia.
q̄ in psalterio lignum babet concavum. vnd
sonus redditur superius et deo:sum seruuntur
corde et desuper sonant. Cithara vero conca-
uitatem ligni inferius bz. Psalterium hebrei
habent decacordem i dest decem cordarum se-
cundum numerum decem preceptorum. fuit
autem optime eius cordule d auricalco et enī
de argento.

Ita a varietate vocum est dicta eo
q̄ diuersos sonos efficiat. vt. d.
Iſido. Liram primo a mercurio
fuisse inuentam dicunt hoc modo. Cum regre-
diens nilus in suos meatus varia in campis
animalia reliquisset relicta est etiam et testudo
que cum putrefacta esset et nerui eius reman-
sissent extenti infra conchaz percussa a mercu-
rio sonū dedit. et ad eius spēm lirā fecit/ et tra-
dedit orpheo qui huius rei maxime fuerat stu-
diosus. vnde dicebātur eadē arte nō soluz fe-
ras sed etiā sara et saluas cantus modulatiōe
applicuisse. banc. s. lirā ppter studij amorem
et carminis laudē inter sidera locatū esse musi-
ci fabulantur. vt dicit Iſi.

Cimbala sunt quedam instrumen-
ta musica q̄ percussa inuicē se tāgūt
et sonū faciūt et tinnitum.

Sistrū ē instrumentū musicū sicab
inuentrice vocatū. Naz ysis regia
egyptiōz sistrū iuuenisse pba. vñ
Juuenalis. Iſis et irato feriat mea lumina si
istro. iō mulieres hoc vtunf istro/ q̄ eius iuē-
trix fuit mulier. vnde et apud amazones sistro
ad bellū feminaz exercitus aduocantur.

Cintinabulū a tinniendo ē dictu⁹
et parua nola vel cāpanella. q̄/
re supra de vasis i littera. v. habet
aut̄ cāpana voc p̄priū q̄ dū resonando alijs
p̄ficit et frequenti i cito se cōsumit. Hec et mul-
ta alia deseruunt musice discipline. cuius sc̄a
tractat de vocibus et sonis. Considerat aut̄
nibilominus rex naturaliū dispositiōes et nu-
meroz p̄portiones/ sicut exemplificat bōet⁹.
de numero duodenario cōparato ad sex/ et ad
alios numeros inter medios dicēs sic. Inuecie
mus inquit hic oēs musicas consonātes. Nā
octo ad septē. et nouē ad xij. cōparati sesquiter-
ciam p̄portionē reddunt/ et simul faciunt dyaz
tesseron consonantiā. sex vero ad nouē et octo
ad xij. cōparati reddunt sesqui alteram p̄por-
tionē et dyapente efficiunt simpboniam xij. ve-
ro ad septem considerati duplē quidē red-
dunt p̄portionē et dyapason simpboniam cā-
tant. octo igitur ad nouem ipse contra se me-
dij considerati epodonum innigunt qui in mu-
sicā modulationē tonus vocatur/ qui omnium
musicorum sonorum mensura est communis.
Omnium enim sonorū est paruissimus. vñ
de notandum est q̄ inter dyatesseron et dyapē-
te consonantarum tonus differentia / tonus
differentia est sicut inter sesquiteriam et sesqui
alteram p̄portionem sola est epogdolis diffe-
rentia (hucisq̄ boenius in. ii. arismetrice. c. vi
imo. g. Dicit etiā idē in plogo primi libri sic.
Musica inquit quantum vel q̄ prior sit nūc
roz vis ex hoc pbari pōt. q̄ pōra sūt illa natu-
raliter que p se p̄stat. nā illa q̄ ad aliqd referūt
q̄ et ipa musica modulatio nūeroz noib⁹ ad-
uocat vt p̄z. dyatesseron. n. et dyapēte et dyapa-
son ab antecedētis nūeri noib⁹ nūcupāt. 3 po-
nū quoq̄ sonorū aduersū se p̄portio solū et nō
in alijs nūeris iuuenit. nā q̄ son⁹ in dyapason
simpbonia. i. duplē nūeri p̄portionē colligit
q̄ dyatesseron ē modulatō epitrica collatōe. i.
sesquiteria colligit vel p̄pōif quā dyapēte sim-
pboniā vocat/ hemiola mediāte iūgit q̄ i mu-
sicā epegdus. i. supra octo dī/ et éton⁹ i mu-
sicā/ vt. d. idē. Sesquiteria p̄portio i arismetri-
ca dī dyatesseron i musica et q̄ hemiola. i. sesq̄
altera p̄portio i arismetrica dyapēte dī i mu-
sicā. Est aut̄ dyapēte et dyapason psonāta q̄
maior vōz bz mīorē notulā duplo et eius me-
dītatem.

Sesquiteria nūerus ē nūerus nū-
ero p̄patiis habēs tertīā p̄te mīorē
Si nō habuerit q̄tuor sesquiquart⁹ et si q̄nq̄ sel-
q̄quīt et siccōtēt. vñ sesquiteria ē q̄ mīori p̄pa-
tus bz eū semel et cītertiā partē. verbi gratia

Liber XIX

si quatuor compares tribus habebit i se qua
ternarius totum ternariū et ternariū ternā pte
s. vnu. et si octo ad sex. octenariū habebit totū
senariū et tertia partē eius. s. binariū. et si duo
decim nouenano/duodenarius continebit to
tu nouenariū et eius tertia partē. s. ternarium
Sic similiter. xxx. apud aueris ad. xx. et xx. ad xv.
et xxiiij. ad. xvij. et ita de alijs sic semper inue
nies quid sit numerus sexquaternius.

Dumerus vero sexquialter ē qñ nu
merus maior cōparatus minori
continet totale numerū minores et
eius medietatē. verbi ḡra. ternarius cōpatus
binario habet in se duo et eoz medietates sc̄
vinitatē. sic sex cōtinet in se quatuor et eoz me
dieratē. s. duo. sic nouē senariū in se claudūt et
eoz mediā partē scilicet tria. sic. xij. ad octo. et
xv. ad. x. et sic de alijs.

Etsiquidē verba in se sūt p̄fūda
plurimū et obscura/ nisi his qui i
arismetrica instruci sunt et etiā in
musica disciplina. nā arismetricis geometri
cis et musicis sunt voce plurima dñiora que
minus exercitatis in bmoī penitus sūt obscu
ra. et iō qui predictoz verboz et p̄portionū tā
numeroz q̄ vocū et sonoz habere noticiā desi
derat arismetricoz et geometroz et musicorum
industriam consulere non contemnat. tāta. n.
ve dicit Iſi.li.ij. est virtus in terminis figuris
et musicis simpbonijs q̄ ipse homo sine eis n̄
cōstet. quia musica pfecta oia p̄rehēdit. Re
collige itaq̄ ex predictis q̄ ars musica siue ar
monia contraria et dispata conciliat grauia a
cutis et acuta grauibus modifcat et adaptat.
affectiones contrarias et aduersas recōciliat.
malicioſos animi motus reprimit et refrenat.
sensus debilitatos reparat et confortat. vniat
et exēplanis diuini nō opib̄ cōtrarijs et diuer
sis marie preconisat. terrenis celestia/ et cele
stib̄ terrena posse vñri i p̄cordia manifestat. le
tos aios magis letificat et tristes magis tristifi
cat q̄r vt. d. aug. ex qdā occulta aie et armonie
simili p̄prietate melodia aie affectōibus se
cōfortat. et inde est q̄ dicūt auctores q̄ instru
menta musicalia letū reddūt letiore et tristē tri
storem efficiunt. Residuas armonie p̄pria
tes quere supra codē vbi ista et alia verba Iſi
do. recitantur.

Ista autē que breuiter de rerū na
turaliū accidētibus interseruimus
vixita de coloribus/liquoribus
pondēribus/mensuris/sonis/ et vocibus/ia
dicta sufficiant. q̄r vt estimo rudibus et paruu
lis in ch̄risto mibi similibus illa que de p̄prie

tati bus rex naturaliū ī. n̄t. particulas sūt dī
gesta sufficere debent ad aliquā inueniēdi sili
tudinā rōnē/ q̄r de cā diuīa scriptura rex na
turaliū et eaꝝ p̄prietati tā exq̄sitis simbolis
vnīk et figuris. Protestator autē in fine huius
opusculi quemadmodum in principio q̄ oī
bus que sc̄bz diuersas materias in hoc tracta
tulo continētūt p̄z vel nibil de meo appo
sui. sed simpliciter sanctorum verba et philoso
phorum dicta panter et cōmenta veritate pre
mia sum secutus/ ut simplices et paruuli qui p
pter libroꝝ infinitatem singularum rerum p
prietates. de quibus tractat scriptura inuesti
gare non possunt in promptu inuenire valeat
saltēm superficialiter quod intendunt. Sim
plicia siquidez sunt et rudia que excepti/ utilia
mibi tamen rudi et meis cōsimilibus eadē iu
dicauit. et ideo suadeo simplicibus ut hec sim
plicia non contemnante/ sed cum hoc plenus
intelle xenit ad subtiliora intelligenda et inue
stiganda ad maiorum et doctorum industria
recurrere non differant nec omittant quorum
prudentie et arbitrio hec relinquo / ve minus
sufficienter dicta vel excepta corrigat/ et si qua
superaddere dignum iudicauerint secundum
gratiam eis dataz desuper superaddant/ ut il
lud quod per me pauperem nudem et simplicē
aliqualiter fuit inchoatum perducatur ipsoꝝ
solertia ad perfectum. Ad ipsius bonorem et
gloriaz qui est alpba et o p̄cipiū et finis oiu
bonorūz qui est deus sublimis et gloriosus vi
uens et reguans in secula seculorum Amen.

**Auctores de quoꝝ scriptis sunt hec extra
cta sunt isti.**

Augustinus. Adamāti. Ambrosi. Daomo
Alquinus. Anselmus. Basilius. Beda. Ber
nardus. Cyprianus. Esius. Eusebi. Eri
sostomus. Damasus. Damascen. Dionysius
Elpīt. Fulgenz. Bre. Gilbertus. Hierony
mus. Isidorus. Innocen. Leo papa. Hi
chael scotus. Nazarenus. Origenes. Orosi
us. Petrus Seneca. Pamphilus. Patric
Rabanus. Robertus lincol. Richardus b̄ se
cto victore. Simon corn. Stephanus strabus.

Inter philosophos autē bi sunt maiores.
Anstoteles et Euicenna. Piatagoras. San
plotin. Rasis. Auerois. Algazel. Apollini
Alphredus angliais. Hayil medicus. Asde
pedes magn. Almiredus. Boetius. Licero.
Lato. Lipio africanus. Constantinus medi
cus. Domestenes. Dyascorides. Democritus.
Dōat grāmauc. Eraciv. Epitius. Eudides

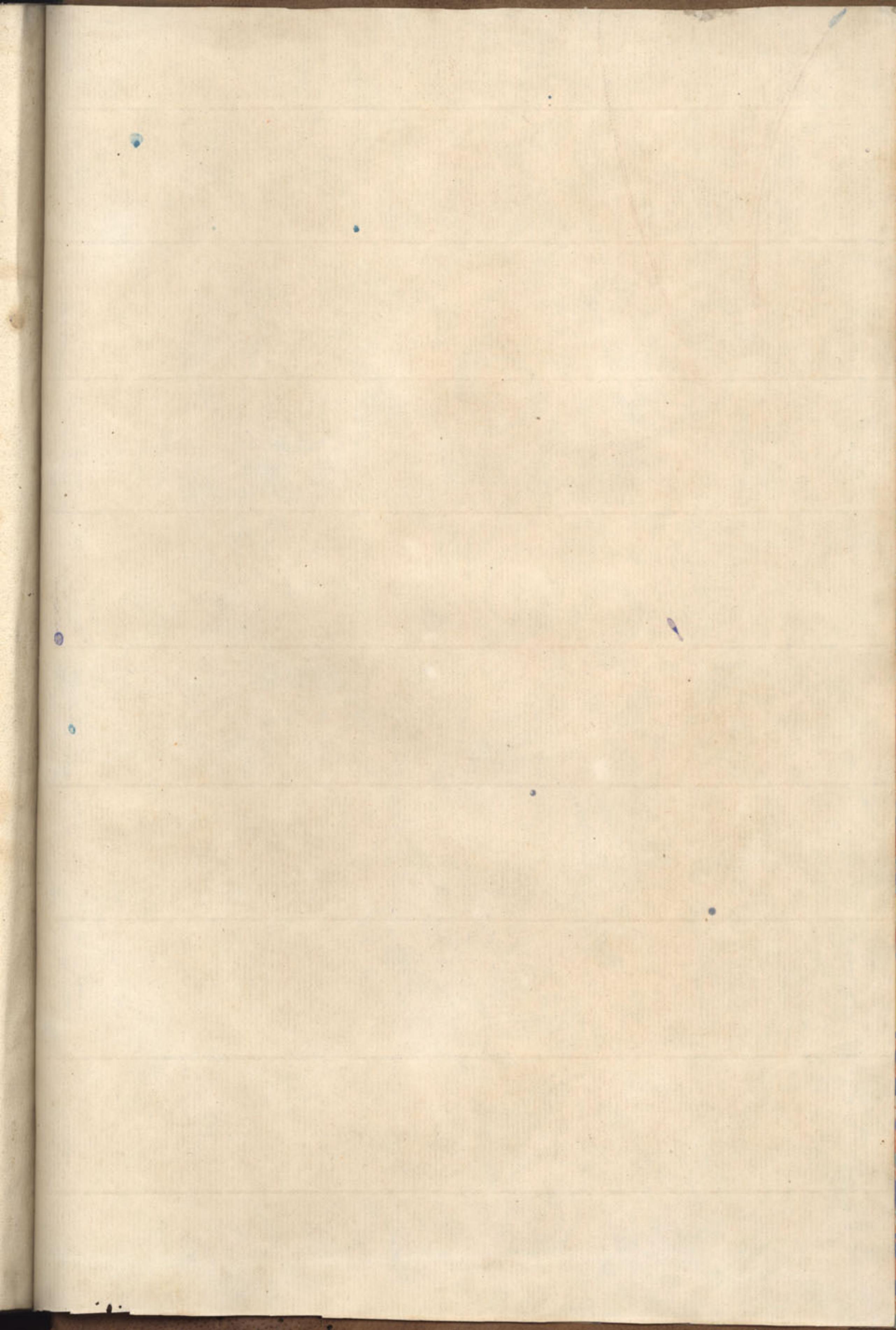
Egidius medicus. Phisologus. Galienus
medicus. Joram caldeus. yperius. Juuialis
Jobanicus. Calixtus grecus sive atbenien-
sis. Leucipus. Macrobius. Mercurius. Mi-
selat astrologus. Ninus delphicus. Quidius.
Dibasius medicus. Papias. Plato.
Platearius medicus. Plautus. Persius.
Permenides. Plinius iunior. Priscianus
Rufus medicus. Salustius. Salmitanus
practicus. Secundus philosopbus. Solin
Simonides. Trimegistus. Theophrastus.
Titus boetius. Tullius. Theophilus viri-
nis. Tholomeus. Clorro. Virgilius. Hugui-
no. Pisan. Guillermus. Lôches. ypocras.
ysaac. Zeno. Zorastes magus Istorum et
multorum aliorum in istis libellis verba in di-
uersis locis summatim et breviter recitatitur. ut
patere potest diligentius intuenti.

DExplicit tractatus de proprietatibus rerum
editus a fratre bartholomeo anglico ordinis
fratrum minorum. Impressus per Petrum
vngar. Sub anno domini. Millesemoqua
dringentesimo octuagesimo secundo. die vero
nouembrii. m.

Offinis
Laus deo.

卷之三

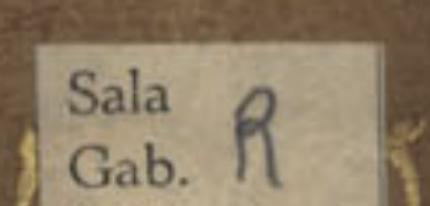

BARTHOLOMEUS ANGLICUS

DE PROPRIETATIBUS
BB RUM

Sala

Gab.

Est.

Tab.

N.^o

R

44

6